

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A szakszervezeti nevelőmunka a gyakorlatban

A SZOT 1977. április 8-i ülése tárgyalta a szakszervezeti mozgalomnak a dolgozók szocialista nevelésében kifejtett tevékenységét és határozatot hozott a nevelő munka fejlesztésének időszerű feladatairól. A határozat nyomtatékosan rámutatott arra, hogy a szakszervezeteknek a már elért eredmények elismerésével és megbecsülésével egyidejűleg szembe kell nézniük nevelő munkájuk gyengeségeivel is. Tehát azzal, hogy még mindig **elnevelésnek és elhanyagolásnak** maradnának.

Most a „félidőben” értékeljük munkánkat, de nem arra gondolunk, hogy tételesen mindenben menjünk végig, mert akkor a fától megint nem látjuk az erdőt. Az értékelésnek a fő összefüggéseket kell feltárnia, s ezeken belül a sarkalatos pontokat kell megragadnunk, hogy kijelölhessük azokat a feladatokat, amelyeket szakszervezetünk XI. kongresszusának sikerrel teljesítenünk tudunk.

A szakszervezeti munka eredményessége és hatékonysága alapvetően a tisztségviselők politikai felkészültségétől függ. Attól, hogy mennyire teszik magukévá és hogyan képviselik a társadalmi követelményeket, valamint választóik kisebb-nagyobb közösségeinek érdekeit. Fontos ez azért is, mert az utóbbi időben a szakszervezeti tagság igényesebb lett saját vezetőivel szemben. Többet vár tőlük, érzi és tudja, hogy lényegesen megnőtt a szakszervezetek társadalmi szerepe. A szakszervezeti tisztségviselők közül **mindenekelőtt a bizalmi nevelésének van óriási jelentősége**, hiszen ott vannak legközvetlenebb kapcsolatban a postahivatalok, üzemek dolgozóival és ez nagyobb lehetőséget nyújt a nevelő munkához is. A fentieket figyelembe véve nagyon hasznosnak tartottuk a bizalmiak 2 éves alapképző oktatását. A jövőben természetesen ezt folytatni kell, mert a bizalmiak köréből egyhamadánál ez még csak a kezdő lépéseket jelentette.

Feltétlenül módszertani, gyakorlati ismertető tananyagokra van szükség, hogy a bizalmiak a napi munkában, az élet sűrűjében el tudjanak igazodni. Az alapszervezet többi tisztségviselőinél — átmeneti jelleggel, a nagyon kedvezőtlen munkaerőhelyzetre való tekintettel — jelenleg az 1-2 hetes bentlakásos és a levelező jelleggel szervezett oktatásokat tartjuk járható útnak. Tagságunk bonyolult összetétele miatt **rendkívül fontos a rétegekhez, sőt az egyénekhez szóló munka kialakítása**. Enélkül a világnézeti, életkori, szakmai, jövedelembeli különbségek nem eléggé hidalhatók át, és így sem a tagság szemléletének alakítása, sem hangulatának feltárása nem képzelhető el eredményesen.

Nevelő munkánk fő színterén, a munkahelyeken a szakszervezeti politikai tömegoktatás jól szolgálja a párt politikájának népszerűsítését, a politikai, társadalmi kérdések iránti érdeklődés felkeltését és kielégítését. Szorosan kapcsolódik az országos gazdasági, politikai és ideológiai feladatokhoz, ezen belül a Magyar Posta és a közvetlen munkahelyek

termelését segíti. Elmondhatjuk, hogy a tanfolyamok egyre jobban a szakszervezeti vezetés tájékoztatói csatornáivá, a közvélemény fórumaivá válnak.

A dolgozók műveltségének növelését a társadalmi fejlődés és a műszaki előrehaladás egyaránt indokolja. A magasabb színvonalú szaktudás elérése elképzelhetetlen az általános műveltség gyarapítása nélkül. A felnőttképzés és továbbképzés korunk szükséglete, ezért az önművelés a jövő alapvető tanulási formája. A dolgozókat jobban érdekeltté kell tenni abban, hogy önmaguktól tanuljanak, újabb ismereteket szerezzenek. Az alpműveltség megszerzését segítő igen jó és hasznos „Mindenki iskolája” sorozattal nem sikerült mindenütt elérni azt az eredményt, amit vártunk. Sajnos, a szétosztás és a postaszervezet szétaprózottsága miatt a konzultációkon a 8 általános iskolai végzettséggel nem rendelkezőknek csak kis százaléka vett részt. Emellett számtalan olyan tényező is van, amely nem hogy érdekeltté tenné a művelődésben a dolgozókat, hanem még vissza is húzza őket. Például előfordul, hogy a segédmunkás többet keres, mint a szakmunkás.

A munkahelyi művelődés fejlesztésére létrehozott művelődési bizottságoknak a jövő szempontjából **nagy jelentőségű van**. Kialakulóban van egyfajta munkamegosztás a gazdasági és szakszervezeti vezetők között a munkahelyi művelődés tervezésében és szervezésében. Megállapítható, hogy a postaszervezet foglalkoznak a szakképzett dolgozók művelődési beiskolázásával, továbbá szélesítik a munkástovábbképzést. Megfelelően használták ki az ismeretterjesztő előadások (munkasakadémia, KTE, TIT stb.), kiállítások és múzeumlátogatások lehetőségeit. Hazánk tájainak használták ki az ismeretterjesztő előadások (munkasakadémia, KTE, TIT stb.), kiállítások és múzeumlátogatások lehetőségeit. Hazánk tájainak használták ki az ismeretterjesztő előadások (munkasakadémia, KTE, TIT stb.), kiállítások és múzeumlátogatások lehetőségeit.

Sok múlik a közösségek, különösen a szakszervezeti csoportok, szocialista brigádok közszellemén. Az emberek nem egyik napról a másikra változnak, ezért a közösségekben óriási erkölcsi nevelő erő rejlik. Alakítja az emberek értékítéletét, szokásait, jellemét, magatartását. A szocialista brigádok műveltségének sokoldalú fejlesztése végett szeretnénk elérni, hogy minél inkább az egyéni, sajátos helyzetükre, adottságukra épülő vállalkozásokat tegyenek. Formálisnak tartjuk, ha azon mérjük le a művelődést az értékelés során, hogy hányszor voltak színházban és a naplóba hány belépőjegyet ragasztottak be. Inkább azzal kell törődni, hogy olyan előadásokat válasszanak ki, amelyek maradandó élményt nyújtanak a közösségnek.

A munkahelyeken megin-

dult a művészetek iránti érdeklődés. Ennek megfelelően a szakszervezeti alapszervezetek az utóbbi időben egyre több képzőművészeti, népművészeti, fotó- és egyéb kiállítást rendeztek. Például novemberben Pécsen területi népművészeti kiállítást terveznek megnyitni a legsikerültebb alkotások díjazásával.

A szakszervezeti letéti könyvtárak olvasólétszáma és kötetforgalma szerény mértékben emelkedett. Kicsi az önálló könyvtárhelyiségek száma, túlnyomó részben öltözőkben, folyosókon, irodákban elhelyezett lezárt szekrényekben tárolják a könyveket. **Nagyobb új postai létesítmények tervezésénél feltétlenül indokolt**

lenne önálló könyvtárszobák kialakítása, amelyeket később sem használnának üzemi célokra.

Meggyőződésünk, hogy nevelő munkánk fejlesztése előrehaladásunk követelménye, közös érdekünk és feladatunk. A nevelő munka eredményét nehéz mérni, erőfeszítése nem kecsketetnek gyors és látványos sikerekkel. Kitartást, türelmet, szocialista meggyőződést kíván, de megéri, mert a politikailag tájékozott, szakmailag jól képzett és az általános műveltség magasabb szintjén álló dolgozók mindenki megelégedésére jó minőségű postai szolgáltatások nyújtására képesek.

Nyaka Lajos

Határozatok útján

Egy esztendő telt el azóta, hogy a Posta-vezérigazgató és a Postások Szakszervezetének **Elnöksége együttes határozatot** alkotott az üzemi demokrácia továbbfejlesztéséről. Hogyan összegezhethetnénk ennek az időszaknak az eredményeit? Melyek azok a hibák, amelyeket a jövőben el kell kerülnünk?

Az elnökség döntése értelmében az üzemi demokrácia új fórumrendszerét, a bizalmi-küldöttek és a szakszervezeti tanácsok együttes ülését fokozatosan az 1977. és 1978. évben kellett, illetve kell bevezetni. A gyors, pontos és alapos végrehajtás elősegítésére a Postások Szakszervezetének Titkársága intézkedési tervet készített és azt megküldte a végrehajtásért felelős szakszervezeti szervezetnek és tisztségviselőnek.

Már több mint tíz postaszervezettel létrehoztuk az együttes tanácskozó testületeket. A tapasztalatok alapján megállapíthatjuk, hogy a szakszervezeti közép-, illetve alapszervezet jól és eredményesen tetek eleget a határozat végrehajtásának. A központi vezetőség tagjai, a szakszervezeti vezetők testületi tagokkal együtt mindenütt segítettek, figyelemmel kísérték az együttes tanácskozások kialakítását.

Mégis, melyek voltak azok a kezdeti fogyatékoságok, amelyekre fel kell hívunk a figyelmet?

Az együttes tanácskozások létszámának **felső határát 150 főben** állapította meg a határozat. Sajnos, ezzel a lehetőséggel nem élt minden központi szerv, holott a rétegeképviselő megközelítése, hogy a létszám legkisebb megközelítése a 150 fő. Ezért szükségesnek tartjuk, hogy minden szakszervezeti központi szerv kiegészítse a testületet.

Tapasztaltuk, hogy nem mindig sikerült a testületi tagok részére a tárgyalandó anyagokat időben eljuttatni. Ezért a bizalmi-küldöttek több-kevesebb mértékben meg kellene jelöltek munkásokat, kishivatali dolgozókat, nőket, fiatalokat.

A testületi munka eredményességét többször akadályozta az a körülmény — amelyet a szakszervezeti tanácsok, illetve bizottságok teremtettek —, hogy a küldöttekkel nem ismertették sem írásban, sem szóbeli kiegészítésként, saját álláspontjukat.

Bizonyára alaposabbak lettek volna az együttes tanácskozások döntései, ha az előterjesztések a javaslatoknak több változatát tartalmazták volna.

A bizalmi-küldöttek a postás közösség különböző rétezeit képviselik. Tárgyismeretük, felkészültségük eltérő, ezért nem mindegy, hogy az előterjesztések milyen stílusban íródnak. Az előterjesztések általában gazdasági jellegűek. A bennük alkalmazott fogalmak, kifejezések sok gondot okoznak a postai munka más területein dolgozó bizalmiaknak, tisztségviselőnek. A jövőben a szakszervezeti vezetők testületének arra kell törekedniük, hogy a bizalmi-küldöttek világosan, egyértelműen, magyarázatot igény nélkül tárgyalási anyagot kapjanak. Az előterjesztésekben szereplő szám adatok csak a legfontosabb összefüggéseket tartalmazhatják! Kerülni kell a felesleges adatok felsorolását.

Az együttes határozat végrehajtásának módjáról és annak tapasztalatairól a Debreceni Postaiigazgatóság Szakszervezeti Tanácsánál tájékoztottunk. Felkerestünk több központi vezetőségi, valamint tanácsot, alapszervezeti titkárt, bizalmi, hogy közvetlenül tudjuk meg, hogyan állnak a határozat végrehajtásával.

Harangozó István, az igazgatóság szakszervezeti tanács titkára arról tájékoztatott bennünket, hogy a bizalmi-küldöttek megválasztották. Tanácsülésen úgy határoztak, hogy a bizalmi-küldöttek választásánál messzemenően figyelembe veszik a rétegpolitikai elveket. Ezért arányuknak megfelelően jelölték munkásokat, kishivatali dolgozókat, nőket, fiatalokat.

Természetesen nem került el a figyelemünk az sem, hogy az együttes ülés létszáma a határozat szerint legfeljebb 150 fő lehet. Így, a felső határt másként értelmezték, és eléggé szűkmarkúan 106 fős testületet hoztak létre, észrevételünk alapján azonban kiegészítik

együttes tanácskozó testületét. Ezt a többi tanácsnak is figyelembe ajánljuk.

Az iszt. titkára elmondta, hogy az előkészítő munkához sok segítséget adtak a központi vezetőségnek az igazgatóság területén dolgozó tagjai és a tanácsotagok. Személyesen kérte fel őket a határozatnak minél szélesebb körben való ismertetésére, a küldöttválasztások segítésére. Így minden alapszervezetnek, hivatalnak, üzemmunka volt segítője.

Úgyes szervezési intézkedések bizonyult, hogy az alapszervezeti beszámoló taggyűléseket használták fel a bizalmi-küldöttek megválasztására. A szakszervezeti tagság ismételt hallott az együttes tanácskozások céljáról, jelentőségéről. A taggyűlésen lebonyolított választások lehetőségeit adtak arra, hogy mindenki helyben megismerje a küldötteket. A jövőben ez is segítheti a gyors információáramlást és a rendszeres tájékoztatást, hiszen a már mindenki által ismert bizalmi-küldöttekhez bátrabban fordulhatnak felvilágosításért a dolgozók, ugyanakkor nyugodtabban bízhatják rájuk álláspontjuk, javaslataik képviselését.

A mátészalkai járási Szakszervezeti Bizottság titkára, Fábrián Imréné és Ferge József, Debrecen 2. postahivatali szakszervezeti bizottságának titkára elmondta, hogy alapszervezeteknél is olyan küldötteket választottak, akik a tagság bizalmát élvezik, felkészültségükkel, jó beszédalképességükkel hangot is tudnak adni az általuk képviselt érdekeiknek.

Dr. Szabó Gyula központi vezetőségi tag úgy értékelte, hogy a bizalmi-küldöttek, főbizalmiak megválasztása nagy körültekintést és felelősségérzetet kívánt. A bizalmi-küldöttek és főbizalmiak az együttes ülésen fogja képviselni csoportját, vagy a hozzá tartozó csoportot álláspontját, s itt már nemcsak önmagáról van szó, hanem különböző érdekeket kell egyeztetnie, amikor az igazgatóság minden dolgozóját érintő kérdésekben döntenek. Természetesen megalapozott döntés csak akkor várható, ha az együttes tanácskozást megelőzően az előterjesztésekben a gazdasági vezető tájékoztatója és javaslatai mellett a szakszervezet állásfoglalása is egy-

idejűleg a résztvevők rendelkezésére áll.

Nagy István kv-tag arról számolt be, hogy a küldöttválasztások előtt több alapszervezetet felkeresett. Így közvetlenül tudott segíteni az alkalmas személyek kiválasztásában. Az szb-titkárok is gyakran felkeresték, hogy tanácsát kérjék a küldöttválasztás megfelelő lebonyolításához.

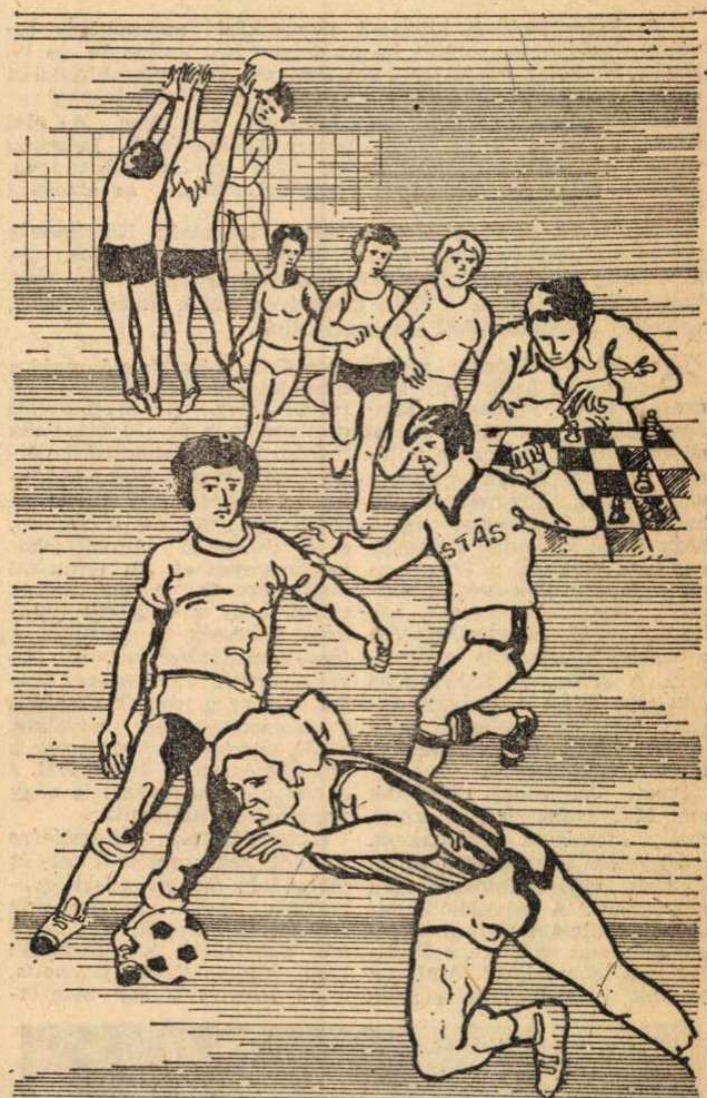
Nyíregyháza 1 szb-titkártól, Petrov Józseftől és a Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem szb-titkártól, Nagy Lajosától megtudtuk, hogy a határozat ismertetése, a bizalmi-küldöttek és főbizalmiak felkészítése milyen sok munkát igényelt. Eközben támadt az a gondolat, hogy nem elég csak szóbeli tájékoztatást adni, a jogokat, a kötelezettségeket a bizalmi-küldötteknek el kell sajátítaniuk, hogy mindig és mindenkor megfelelően képviselni tudják választóikat. A jó felkészüléshez bizalmivételkedő rendezéssel nyújtottak segítséget. Az iszt. kialakította a kérdés-csoportokat és a legjobbak részére jutalmat ajánlott fel. Az alapszervezeti vetélkedő után rendezték meg a területi döntőt. Úgy értékelték, hogy a bizalmiak és főbizalmiak az el-sajátított anyagot értik, ezt az igazgatósági szinten megrendezett vetélkedő magas színvonalra bizonyította legjobban. A verseny a szakszervezeti tagság körében osztatlan elismerést váltott ki.

Báthori Zsigmond, a kabai körzetmesterség bizalmiaja — aki egyben a központi vezetőségnek is tagja — elmondta, hogy a küldöttek felkészítése még nem zárult le. Szükségesnek tartják a bizalmiak rendszeres oktatását és folyamatos tájékoztatását.

A választás, a felkészítés, az oktatás kezdeti lépései befejeződtek. Az első együttes tanácskozást az év utolsó negyedében rendezik meg. Mit vár ezektől az ülésektől Mak-sai Józsefné, Nyíregyháza 2. megválasztott képviselője? Véleménye szerint a bizalmi-küldöttek, akik a dolgozók gondjait közvetlenül látják és érzik, a tanácskozásokon azokat nagyobb meggyőző erővel, közvetlenül tudják tolmácsolni. Azt várják, hogy a dolgozók érdekeiben teendő intézkedések gyorsabbak válnak.

(Folytatás a 2. oldalon)

ORSZÁGOS POSTÁS KULTURÁLIS ÉS SPORTNAPOK

(Tudósítás a 8. oldalon)

Erősödnek nemzetközi kapcsolataink

Küldöttség a Szovjetunióból és az NSZK-ból

Szakszervezetünk kiterjedt nemzetközi kapcsolatai tovább erősödtek az elmúlt hónap folyamán. Július 10. és 17. között Nyikolaj Petrovics Petrushinnak, a szovjet hírközlési dolgozószakszervezete központi bizottsága első titkáranak vezetésével háromtagú küldöttség látogatott hazánkba. Az első titkár elkísérte Ivan Mitrofonovics Goncsarenkó, Belgorod város szakszervezeti bizottságának titkára és Nyina Ivanovna Sursina, Litkarino göchivatal vezetőhelyettese, az elnökség tagja.

Július 24. és 27. között a Német Szövetségi Köztársaság postás szakszervezetének vezetői, jártak Magyarországon. A küldöttség vezetője Ernst Breit, a szakszervezet elnöke volt, tagjai: Peter Vonten, a Köln megyei és városi tanács elnöke, valamint Johannes Wolf elnökségi titkár.

Szovjet vendégeink régóta készültek arra, hogy Magyarországra jöjjenek. Egyrészt azért, hogy tájékoztatást adjanak arról, miképpen teljesítik pártjuk 25. és szakszervezetük 16. kongresszusának határozatait, másrészt azért, hogy képet kapjanak a magyar postások életéről, a kongresszusi határozatok végrehajtásáról, hogyan szervezik a munkát, a munkaversenyt, milyen a dolgozók szociális ellátottsága. A kölcsönös tájékoztatás alkalmat nyújt a kedvező tapasztalatok kicserélésére, egymás megismerésére, kapcsolataink megerősítésére.

Sokat hallottak, olvastak már Magyarországról, ez azonban a személyes találkozások, a közvetlen benyomások révén szerzett tapasztalatokat nem helyettesíti. A szemléltetéshez az előkészített program bősége alkalmat nyújtott, sők éltek is a lehetőséggel. Amint a lapunk olvasói részére adott

nem vállalkoznak szívesen az emberek. A munkanélküliség másik tényezője — főként az iparban — a fejlettebb technológiák bevezetése. A postától emiatt senkit sem lehet elbocsátani; a felszabaduló munkaerőt szociális terv alapján átképezik, és megfelelő más munkakörbe helyezik. Ez történt a távhívás bevezetésekor, amikor is 70 ezer munkahelyet kellett megszüntetni. Ujabb hasonló gondot a mikrofilmek alkalmazása okoz.

A két postászakszervezet munkája közötti különbségek elsősorban országuk gazdasági

ban sikerült elvileg megállapodni.

Igy például — viszonyosság alapján — már most kilátásba helyezik az 1980-ban esedékes kongresszusokra (3 évenként tartják) egy 1—2 fős küldöttség meghívását. Szocialista ország szakszervezetével ez úttörőnek számító kapcsolat.

Ugyancsak nem fordult elő a gyakorlatban, hogy az üzemi tanácsoknak az egyetértési és beosztási jogot tárgyaló konferencián külföldi megfigyelők vegyenek részt, de a kérdés kölcsönös tanulmányozása végett ennek sincs akadálya.

Ernst Breit, Johannes Wolf, Peter Vonten

szervezetének, iparosodottságának eléréseiből és más társadalmi berendezkedéséből adódnak, feladataik azonban nagyrészt megegyeznek. A német postások szakszervezetének ugyanúgy gondja a munkaügyi kérdésekbe való beleszólási, illetve az egyetértési jog gyakorlása (megtoldva és jogok kiharcolásával), az érdekvédelem, emellett azonban a dolgozók meggyőzése és nevelése is.

Ezenkívül, mint a bevezetőben is szó esett már róla, nagy jelentőséget tulajdonítanak a nemzetközi kapcsolatoknak. Mint Breit elnök megemlítette, látogatása — bár személy szerint első alkalommal utazott Magyarországra — nem a kezdő lépés a két szervezet közeli kapcsolatának megteremtésében. Tudomásunk szerint is sokan szándékoznak az NSZK-ból eljönni, elsősorban a fiatalok szívesebben ismereteket kötni. Sorra véve a kapcsolatok kiépítésére magyar részről elhangzott javaslatokat, megvizsgálva a megoldás lehetőségeit, máris több pont

Befejezésékként idézzük a Német Postás Szakszervezet (Deutsche Postgewerkschaft) életét bemutató színes propagandakiadványának a nemzetközi kapcsolatokról szóló néhány mondatát, azzal, hogy az idézet valamennyi szakszervezet munkájára ráillik: „A szakszervezetek már alapításuk és kialakulásuk óta elvannak kötelezve a nemzetközi szolidaritással és együttműködéssel. Mindig tanulhattak egymástól a szakszervezetek, és a különleges helyzetekben nem nélkülözhetők a kölcsönös támogatást.

B. I.

Határozatok útján

(Folytatás az 1. oldalról.)

Úgy véli, az előterjesztések, a tárgyalási anyagok sok olyan információt adnak majd a küldötteknek, amelyekkel jobban meg tudják érteni az igazgatóság, esetenként az egész posta gondjait, feladatait, és ennek megfelelően tudnak tájékoztatást adni választóiknak.

A határozatok lehetőséget ad az iszt titkára elmondta, hogy ezt a kérdést még testületi ülés elé nem vitték. Viszont több titkár jelezte, hogy többé-kevésbé már alkalmazza ezt a rendszert. Véleményünk szerint, ha az alapvető feltételek egy-egy alapszervnél adva vannak, akkor élni kell a határozat adta lehetőséggel.

Nem kétséges, hogy az alapszervi együttes tanácskozások jó iskolái lennének az üzemi demokrácia adta jogok gyakorlásának. Felmerült azonban a kérdés, hogy a küldötteknek ezen a szinten milyen részletességgel és tartalommal előterjesztéseket adjanak. Ahogy Nyíregyháza 2. postahivatal küldötte, Maksai Józsefné és a megyei távközlési üzem tit-

kára, Reményi József elmondta, szükségük van olyan adatokra, amelyek a jobb megértést, a tájékoztatást szolgálják. Ezek természetesen csak akkor érik el céljukat, ha nem hallózásként kerülnek elő, hanem a kevesek által hozzáférhető szaknyelv útvesztőivel.

Vizsgálódásunk során bőséges tapasztalatokról szereztünk tudomást. Több hasznosról, mint kedvezőtlenről. A tapasztalatokat ezúttal közreadtuk, hogy a hasznosakból méríteni lehessen, ugyanakkor a kedvezőtleneket el lehessen kerülni. Az üzemi demokrácia fórumainak szervezése nem fejeződik be az együttes tanácskozások részvevőinek megválasztásával és az első ülés összehívásával. A szervezőmunka minden alkalommal megismétlődik, s közben csiszolódik, finomodik. De hogy máris jó úton halad, arról utunk során meggyőződhetünk, hiszen a tapasztalatokról való beszámolás mellett véleményeket, javaslatokat is halottunk. Véleménye, javaslata pedig csak annak lehet, aki komolyan veszi, amit csinál, legyen az szakmai feladat vagy társadalmi megbízatás.

Szervezési és káderosztály

BAYER ZOLTÁN

1913–1978

Bayer Zoltán 1913-ban Budapesten született. A munkanélküliség gondjaival küzdő, nehéz sorsú munkáscsalád gyermekeként nőtt fel. A felszabadulás után, 1945-ben tagja lett a Magyar Kommunista Pártnak és ezt követően a Postások Szakszervezetének is. Ettől kezdve megismerkedett a postás dolgozók ügyének, a munkásmozgalomnak szentelte életét. A Postások Szakszervezetében 1949-től mint politikai munkatárs, osztályvezető, majd mint társadalmi munkás, a központi vezetőség számvizsgáló bizottságának

elnökeként tevékenykedett.

Az 1956-os ellenforradalom alatt és azt követően is a kommunista eszméhez híven állt helyt. Ott volt a pártot újjászervező kommunisták között. A munkásmozgalom védelmére szolgálatot vállalt a munkásországnak. Ott is teljes szívvel szolgálta osztályát. Mint raj- és szakasparancsnok, végül — amíg egészsége engedte —, mint századparancsnok-helyettes teljesített szolgálatot.

Munkásságának utolsó évtizedét a Postavezérigazgatóságon mint munkaügyi ügyosztályvezető töltötte. Hivatali elfoglaltságán felül itt is több irányú közösségi munkát vállalt: alapszervezeti titkár, a Postavezérigazgatóság Pártbizottsága Végrehajtó Bizottságának tagja. Áldozatkész, eredményes tevékenységéért többször részesült magas kormánykitüntetésben. Munkásságának elismerésül a Munka Érdemrend arany fokozatával tüntették ki.

Amíg élt és dolgozott, munkájával, magatartásával a közösséget szolgálta. Emlékét kegyelettel megőriztük.

Új elnöke van a számvizsgáló bizottságnak

Ülést tartott július 18-án a szakszervezet központi számvizsgáló bizottsága. Új elnököt választottak. Korondy Károlyné, aki évekig töltötte be ezt a tisztséget, megvált a Postások Szakszervezetétől, ugyanis új gazdasági beosztásba került a Közlékedés- és Postaügyi Minisztériumban. Tanos Lászlóné titkár köszönetet mondott sok éves társadalmi tevékenységéért. A bizottság tagjai sorából Fekete Ottót választotta elnökévé.

Fekete Ottó 1975 óta tagja a központi számvizsgáló bizottságnak. 1977 januárja óta a Posta Elszámoló és Statisztikai Hivatal főkönyvelője. Előtte a Posta-vezérigazgatóság főrevizora volt.

Nem számon tartott jubileumról van szó, de a beszélgetés során kiderül, hogy mégis az, ugyanis 1948 óta tölt be különböző szakszervezeti tisztségeket. Volt bizalmi, vezetőségi tag, főbizalmi, osztálybizottsági titkár és körülbelül húsz évig a Központi Vezetőség agitációs és propagandabizottságának tagja. Ez utóbbi munkájáért a művelődésügyi miniszter dícsérő oklevelét is megkapta. S folytatódott a munka a számvizsgáló bizottságban...

Nagy megtiszteltetésnek tartom megválasztásomat, és igyekszem ugyanolyan jól dolgozni, mint elődöm — mondja. A bizottság feladata nagyon szerteágazó. Előkerül a fiókba egy dosszié, abból a munkaterv. Csak érintkezve a feladatokat: a szakszervezet költségvetésének véleményezése, majd a mérlegbeszámoló ellenőrzése; az üdülési beutalók elosztása, felhasználásuk szabályosságának figyelemmel kísérése; a pénztári bizonylatok,

Legjobb iskolám Komárom volt, ahol a felvevőablaknál dolgoztam. Azóta is sokat tanultam. Legutóbb, eléggé későn, 1971-ben szereztem oklevelet a hároméves mérlegképes tanfolyamon.

Hogy szeretem-e a postát? Arra nemcsak az ad választ, hogy életemet itt töltöttem, hanem az is, hogy itt dolgozik a feleségem, a lányom, a fiam, a vőm, a menyem, tehát a családom mindenki. Édesapám is postás volt. Az unokáim majd csak lesznek. Négyen vannak, de még kicsik...

Sajnos, nagyon elszaladt az idő, öregszik az ember. De egyetértek egyik diplomáim mondatával: az öregseg nem előny, nem hátrány, hanem állapot. Az a legfontosabb, hogy egészség legyen. Nem múlt el nyomtalanul a csaknem negyven év. Nehéz volt a háború előtt, a háború alatt, azután a két gyerek felnevelése, a házépítés...

A rákosligeti kis családi háza kerítésén kívül maradnak a gondok. A tiszta levegő, a csend óvja az egészséget is. Az otthon- és családszeretet kitölti életét — a posta mellett.

Bánhidi Éva

A „Táncsics” kiadványai

A Munkaügyi Kiskönyvtár sorozatban jelent meg a szakszervezeti aktívák munkáját segítő három mű:

Dr. Pikó Adrienne: A szakszervezeti jogsegélyszolgálat (Ára: 7 Ft)

Dr. Stefán László: A dolgozó jogosultságai üzemi balaszt, foglalkozási betegség esetén (Ára: 6 Ft)

Dr. Posta Gyula: A munkaszervezés módosítása (Ára: 5 Ft)

A számvizsgáló bizottságok tevékenységéhez, ellenőrző munkájához ad közvetlen útmutatást a Szakszervezetek Számvizsgáló Bizottságának

szerkesztésében megjelent: Az alapszervezeti és intézményi számvizsgáló bizottságok feladatai című kézikönyv. (Ára: 17 Ft.)

Egyéb kiadványok: Tolnai Kálmán: Horgászok és halkedvelők szakácskönyve (Ára: 28 Ft)

Szilágyi Éva: Világhír — világsiker (Korunk híres aszszonyai) (Ára: 28 Ft)

Koltai Gyula: Nem mind fénylik, ami Amerika (Ára: 26 Ft)

A felsorolt könyvek a Táncsics Könyvkiadónál megrendelhetők vagy boltjaiban megvásárolhatók.

Egységes munkaruha-ellátás – kevesebb észrevétel

Fejleszteni kell az egyéni védőeszközöket is

A SZOT előterjesztésében a Minisztertanács a közelmúltban megtárgyalta az egyéni védőeszközök, védő- és munkaruha-ellátás jelenlegi helyzetét, használatuk tapasztalatait, meghatározta a soron következő feladatokat. Az előterjesztés áttekintette a dolgozók ez irányú ellátottságát, jelezve a fejlődést, feltárta a hibákat, meghatározta a megoldásra váró feladatokat. Az előterjesztés legfőbb célja az volt, hogy határozott intézkedések történjenek az egyéni védőeszközök, védő- és munkaruha-ellátás továbbfejlesztésére.

A védőeszközök és védőruhák kérdéseivel később még foglalkozunk, most kizárólag a munkaruha-ellátás tapasztalatait foglaljuk össze.

Az elmúlt időszak nem volt gondoktól mentes. A IV. öt-éves terv folyamán a dolgozók munkaruha-ellátásának szabályait a Magyar Posta Kollektív Szerződésének 6. sz. melléklete tartalmazta. Ennek alapján az igazgatóságok és központi szervek vezetői az illetékes szakszervezeti szervekkel egyetértésben határozták meg az egyes munkakörökben biztosítandó munkaruha-fajtákat, és azok kihordási idejét. Az így kialakított munkaköri jegyzék került az igazgatóságokhoz, illetve központi szervekhez a kollektív szerződéshez kapcsolt függelékként.

A munkaruha-juttatás ilyen formában történő szabályozása nemcsak előnyökkel járt, hanem olyan helyzetet is teremtetett, hogy az egyes központi postaszervek ellátása közötti indokolatlanul nagy eltérések keletkeztek. Ezt tapasztaltuk az ellátásban bevont munkakörökönél, a juttatási időnél, és az adható ruhadaraboknál is.

Igen sok jogos panasz érkezett a dolgozók részéről, miszerint egyes központi postaszerveknél magasabb szintű a munkaruha-ellátás. A mutatók eltérések megszüntetése végett felmérések készültek. Ezeket az igazgatóságok és központi szervek azzal kapták meg, hogy a bennük foglaltak figyelembevételével készítsék el a ksz-függelékük módosítását – a szakszervezeti szervek egyetértésével. Mindezek ellenére az egyes függelék vizsgálatánál kitudott, hogy az ellátás szintje nem egyenlőtlen volt. A felhívás ellenére további arányteljesítés következett be.

A kialakult helyzetben csak központi intézkedésekkel lehetett segíteni. Erre irányult az 1975 végén megtartott miniszterhelyettesi értekezlet. Kimondta, hogy a postás dolgozók munkaruha-ellátását központi irányítás alatt egységesíteni kell. Ki kell dolgozni a rendezés egységes elveit, majd azt az 1976. évben megkötendő kollektív szerződésben rögzíteni kell. A munkaruha központi szabályozását az is indokolta, hogy a Magyar Posta mint vállalat egy egységet képez, ezért azonos munkakörökben és munkakörülmények között dolgozók között ne legyen eltérés ezen a téren sem.

A munkaruha-ellátás központi szabályozásának helyességét a gyakorlat igazolta. Az átállás nem volt zökkenőmentes. Egyes postaszerveknél – a központi rendelkezések és irányelvek nem kielégítő ismerete miatt – az egységesítést követően némi visszalépés mutatkozott, a postás dolgozók nagyobb rétegét azonban a kialakított új rendszer kedvezően érintette.

A kollektív szerződés végrehajtásáról szóló beszámoló során évenként megtörténik a munkaruha-ellátás felülvizsgálata is. Ekkor nyílik lehetőség a módosításra, a kiegészítésre és a juttatások esetleges bővítésére. A tapasztalatok azt mutatják, hogy 1977-ben a módosítási igények és javaslatok száma kisebb volt az előző évihez viszonyítva. Erkeztek megalapozatlan javaslatok is, amelyekben a nem fizikai munkakörök munkaruha-juttatásának bővítését, illetve indokolatlanul a kihordási idő csökkentését kérték. A ruha-juttatásra vonatkozóan érkezett olyan javaslat is, amely a szervek részére keret megállapítását tartaná helyesnek. E javaslatok nem fogadhatók el, mert visszatérést jelentenének az 1975. évet megelőző szabályozáshoz, ismételt növelnek az egyes postaszervek közötti különbségeket.

Választási lehetőséget biztosítottunk azonban, hogy a szervek maguk állapítsák meg, hogy az érintett munkakörökben milyen öltözetet kívánnak juttatni. (Pl. overált, munkatömlőt vagy munkaköpenyt; bakancsot vagy cipőt stb.). A munka jellegének és a munkavédelmi szempontból leginkább megfelelő ruhát kell figyelembe venni, de a lehetőségekben belül a dolgozó maga válasszon.

A kollektív szerződés évenkénti megvitatása, a javaslatok összegezése csak abban az esetben történhet demokratikusan, ha ebbe a munkába bevonják a dolgozókat, és lehetővé adják nyújtani véleményük kifejtésére. Sajnos, találkoztunk olyan esettel is, hogy a kollektív szerződésről

készült beszámoló, a módosítási javaslat nem jutott el a végrehajtó szervhez.

A munkaruha-ellátás színvonalát postán kívüli tényezők is befolyásolják. Ilyen a beszerzési lehetőség, valamint az egyes ruhák minősége. A minőséggel összefüggő jogos észrevételeket a kihordási idő csökkentésével ellensúlyozzuk.

A gyárak nem érdekeltek az egyéni védőeszközök előállításában. Gyártásra csak akkor vállalkoznak, ha szabad kapacitásuk van, és a termék számukra kifizetődő. A vállalatoknál – szinte kizárólag gazdasági megfontolások miatt – elmarad az egyéni védőeszközök korszerűsítésére való törekvés. A jövődelmező termékek nagyobb része nem felel meg a minőségi követelményeknek. Például az egyes munkaruha-készítők felhasznált anyagok nem mérettartók, az elfogadható 2,5 százalékos helyett 10–16 százalékot is zsugorodnak.

A jelenlegi munkaruha-ellátás nehézségeivel felsőbb gazdasági és társadalmi vezetők is foglalkoznak. A született határozatok és rendelkezések után ezen a téren is várhatóan előbbre lépünk, a dolgozók által felvetett jogos panaszokat igyekezzünk rendezni. A Minisztertanács 2031/1977. (XI. 12.) sz. határozata felkéri a szakszervezeteket a végrehajtás segítésére.

Befejezésül szövegre kell tennünk azt a helytelen gyakorlatot – amelyet már több éve tapasztalunk –, hogy a munkaruha-juttatásra vonatkozó kérélmeket, javaslatokat nem a kollektív szerződés módosításakor közlik a postaszervek és a dolgozók, hanem év közben. Gyűjtsek a tapasztalatokat, vizsgálják meg az észrevételeket, hogy amikor esedékes válik, kellőképpen megalapozott, körültekintően kialakított javaslatokat tudjanak előterjeszteni.

Simon Attila

Kitüntették Horn Dezső miniszterhelyettesét, a Posta vezérigazgatóját

Az Elnöki Tanács Horn Dezső közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettesnek, a Posta vezérigazgatójának, eredményes munkássága elismeréseként 60. születésnapja alkalmából a Szocialista Magyarországi Erdemrendet adományozta. A kitüntetést Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter adta át. A kitüntetés átadásánál jelen volt Kovács Antal, az MSZMP Központi Bizottsága ipari, mezőgazdasági és közlekedési osztályának vezetője.

Kitüntetéséhez szakszervezetünk elnöksége a postás dolgozók nevében sok szerencsét kíván.

Őket is megilleti a heti pihenőnap

Nem bocsátkozunk túlzásokba, ha kijelentjük, hogy a postás kézbesítők a közvélemény által elismert, jó munkát végeznek. Tegyük hozzá, hogy nehéz, fizikailag és szellemileg egyaránt fárasztó munkát. Értelmezhető, hogy különösen nagy szükségük van a dolgozó hétvégi köznapok után a jól megérdemelt pihenésre. 1974-től bevezették a postán a heti 44 órás, csökkentett munkaidőt. Igaz, ez nem jelent egyértelműen mindenki számára szabadszombatot. A népgazdaság illetékes szakembereit már foglalkoztatja az a gondolat, hogy kidolgozzák az ötnapos munkahétre való áttárást, a munkaalap csökkentése nélkül. A tervek szerint néhány éven belül megvalósul ez az elképzelés.

Ötnapos munkahét! Ennek megvalósítása valamennyiünket várakozással tölt el. Tervezni a hétvégi programot, az egész család együtt lehet stb.

Nem ilyen egyértelmű ez azonban mindenki számára. Jelenleg mintegy három ezer azoknak a postás dolgozóknak a száma, akiknek még a heti pihenőnapot sem biztosítják. Hétről hétre pihenés nélkül végzik fárasztó, felelősségteljes munkájukat. Ezek a dolgozók heti pihenőnapjukat ösztönösen, évenként egyszer, a szabadsághoz csatolva kapják meg. Meggyőződésünk, hogy mindenki egyetért abban, hogy ez az állapot tarthatatlan. A kollektív szerződés vitáin évek óta – szinte valamennyi területen – ez a kérdés foglalkoztatta a dolgozókat. A dolgozók felvétele jogos. Szakszervezetünk teljes mértékben azonosul ezzel a jogos igényvel. Ezért keressük a megoldást.

Az első lépés már megtörtént. A kollektív szerződés módosításával a kérdés jogilag rendezett. A módosított kollektív szerződés 25. §-a kimondja, hogy azoknak az egyesített kézbesítőknek, akik vasárnap hírlapot kézbesítenek, a heti pihenőnapot rendszeresen biztosítani kell. E munkakörben csak rendkívüli esetben lehet a heti pihenőnapot összevonni kiadni.

Napjaink egyik legfontosabb feladata ennek, a módosított kollektív szerződésben foglalt, jogszabályilag rendezett, első sorban az embert előtérbe állító előírásnak a végrehajtása. Komoly, körültekintő munkára van szükség. A megvalósításhoz szükség van szakszervezetek megértésére, támogatására is.

Csak közös erővel juthatunk előre. Nem engedhetők meg, hogy egy dolgozó csak akkor mehessen szabadságra, ha keres valakit, aki helyettesíteni tudja. A helyettesről való gondoskodás a szakszervezet feladata. Nem azt akarjuk ezzel mondani, hogy a dolgozó javaslatát figyelmen kívül kell hagyni. Hiszen az a kézbesítő, aki nap mint nap járja a falut, szinte családtagnak számít. Mindenképp ismer a faluban. Tudja, hogy ki vagy kik hajlandók helyettesíteni vállalni. Jelentős segítséget adhatnak a helyettes megszerzéséhez. Nem lehet azonban kizárólag ehhez kötni a pihenésük biztosítását. Nem kötelezhetők egyedül ők a helyettes felkutatására.

A vezérigazgatósággal közösen keresni kell tehát a megoldást, mégpedig a legcélszerűbbet. Ugyanis a megoldás módjairól is felelősek vagyunk. Óraelfoglaltság alapján vagy általában határozottuk-e meg a helyettes díjazását. Az eddigi vélemények, javaslatok egyöntetűen amellett szólnak, hogy központilag megállapított tarifa alapján fizetett helyettesítési díj a legjobb megoldás. Jelenleg a tarifa összege körül zsebkészlet. Olyan tarifát kell megállapítani, amelyért már vállalkoznak helyettesítésre. Kérdés, hogy mennyi legyen ez az összeg?

Arra, hogy kit vagy kiket lehet a kézbesítési munkába bevonni, szinte helységenként más-más lehetőség kínálkozik. Megoldás például

– a diákok foglalkoztatása. Ez már néhány helyen jelenleg is gyakorlat.

– Be lehet vonni nyugdíjas dolgozókat.

– esetleg valamelyik családtag is hajlandó a vasárnapi kézbesítésre.

A megoldást tehát a szakszervezetnek és szakszervezeti tisztviselőknek kell keresniük és minél előbb tető alá hozniuk, az anyagi fedezet megteremtése mellett.

Elérkezett tehát az az időszak, amikor a vasárnap is hírlapot kézbesítő kishivatali dolgozóknak ki kell adni a heti pihenőnapot. Tovább az a kérdés nem odázható el. A helyettesek foglalkoztatása az egyetlen járható út. Tudjuk, hogy nem könnyű feladatot kell megoldani. Ebben a kérdésben a szakszervezeteknek azt kell szem előtt tartaniuk, hogy munkatársaiknak a pihenéshez joguk van. A feladat megoldásával a törvényességnek is eleget teszünk.

Fejes Istvánné

Időszerű közgazdasági és szociálpolitikai kérdések

● A hírlapkézbesítők bérrendszerének változása 1978. március 1-től lépett hatályba a kollektív szerződés módosításával. Az eltelt idő óta és jelenleg is gyakran hangzanak el különböző felvetések, megjegyzések elsősorban azok részéről, akiknél a bérrendszer módosítása keresetcsökkenéssel járt. Az egyes dolgozóknál jelentkező keresetcsökkenés áthidalására, illetőleg ellensúlyozására havonta 50-től 500 forintig terjedő pótlék fizethető, legfeljebb 6 hónapig keresztül. Miért vált szükségessé a pótlékolás? Azért, mert – bár a bérrendszer módosítása több mint 7 százalékos bérfejlesztést tartalmaz, tehát a hírlapkézbesítők többségének előnyös – vannak, akiknél (ha átmenetileg is) keresetcsökkenés következett be. A bérrendszer módosítása és korszerűsítése ugyanis minden törekvés ellenére sem lehet valamennyi dolgozóknak egyformán előnyös, vagyis nem lehetett az előző bérrendszer minden fogyatékosát megszüntetni. Az eddigi tapasztalatok azt igazolják, hogy elsősorban azoknál a dolgozóknál keletkezett keresetcsökkenés, akik az előző bérrendszerben helytelen kategóriába voltak besorolva. A 6 hónapig tartó pótlékolás időtartama alatt a hírlapkézbesítőknek lehetősége van arra, hogy az előfizetők számát növelje, vagyis új előfizetőket gyűjtsön. A gazdasági vezetőknek viszont az időszak alatt kell gondoskodniuk a kézbesítőjárások felülvizsgálatáról és rendezéséről.

A másik felvetés: Mi lesz a 6 hónap eltelté után, amikor a pótlékolás megszűnik?

– Erre majd akkor tudunk egyértelmű választ adni, amikor szakszervezetünk elnöksége szeptemberben értekezni és megtárgyalja az új hírlapkézbesítők bérrendszer tapasztalatait, valamint a további tennivalókat. Egyet azonban már most is teljes bizonyossággal kijelenthetünk. A jelenlegi pótlékolás-

ra fordított összeget továbbra is a hírlapkézbesítők bérezésére kívánjuk fordítani, de előreláthatólag nem pótlék formájában. Ez nem jelentéktelen összeg, mert 1,8 százalékos bérfejlesztésnek felel meg. Ha ezt hozzásszámítjuk ahhoz az összeghez, amelyet az új bérrendszer módosítása bérfejlesztésként tartalmaz, akkor az érdektelt dolgozók országosan csaknem 10 százalékos bérfejlesztésben részesülnek. Az eddigi tapasztalatokat tehát minden szinten nagyon gondosan kell elemeznünk mind a gazdasági, mind a szakszervezeti szerveknek, hogy a további tennivalókat és intézkedéseket minél igazságosabban tudjuk megtenni.

● Szakszervezetünk elnökségének határozata értelmében ebben a hónapban esedékes, hogy a nagycsaládok és a gyermeküket egyedül nevelők segélyeket kapjanak. Az erre vonatkozó előírások és feltételek nem változtak. A szakszervezeti szerveknek figyelembe kell venniük, hogy a határeseteket körültekintően és gondosan, a mindenkori szociális helyzet figyelembevételével mérlegeljék és bírálják el.

● Egyre többen érdeklődnek, hogy Budapesten a női munkásszálló mikor készül el. Tájékoztatásul közölhetjük, hogy a női munkásszálló építése befejezéséhez közeledik. Üzembe helyezése ez év végén, de legkésőbb a jövő év elején várható. Az érdeklődő postaszervekkel a Posta-vezérigazgatóság – szakszervezetünkkel egyetértésben – rövidesen közli az ezzel összefüggő feladatokat.

● A római-parti postás hétvégi pihenő és vízitelep ebben az évben a tervezettnél korábban, vagyis szeptember 17-ével zárja az idejét. Ettől az időponttól a szakszervezeti szervek nem adhatnak ki beutalójeget, mivel az épületben nagyarányú felújítási munkálatok kezdődnek.

Közgazdasági Osztály

Új postahivatal Hajdúszoboszlón

Június elején átadták a forgalomnak Hajdúszoboszló 1. postahivatal új épületét. A végleges átadás szeptemberben várható, addig csupán a forgalmi és felvételi rész, valamint a kézbesítő- és a hírlaposztály költözött be a tizenkétmillió kétszázötvenhátezer forint beruházási költséggel készült épületbe. A munkálatakat a Posta Beruházási Iroda bonyolította le, központi alaptól. Gulyás István hivatalvezető elmondta: az új hivatalra már rég szükség volt a városnak, hiszen főleg nyáron ugárráserűen megnövekszik Hajdúszoboszló idegenforgalma.

A felmérés alapján a jelenlegi forgalom 15 százalékkal, ezen belül a pénzforgalom pedig kb. 30 százalékkal nagyobb, mint a másik épületben volt.

Emeleti részében 6 minden igényt kielégítő vendégszoba várja a szakszervezeti beutalóval érkező üdülőket. Az emeleten található a Color klub is, amelyet a postahivatali párt-, KISZ- és szakszervezetek közösen üzemeltet. A klubban bárholyságon kívül színes televízió és társasjátékok állnak a pihenni és kulturálódni vágyó postás dolgozók rendelkezésére.

– farkas –

Ülésezett a Magyar Posta Ifjúsági Bizottsága

Július 20-án a Posta-vezérigazgatóság tanácstermében ülésezett a Magyar Posta Ifjúsági Bizottsága. Az értekezlet napirendjén szerepelt a Postás Sport Egyesület vezetésének tájékoztatója az Edzett Ifjúságért mozgalom helyzetéről, kiszélesítéséről és a PSE-nek ebben betöltött szerepéről.

A bizottság megállapította, hogy a tájékoztató bemutatja a mozgalomban elért eredményeket, ezen belül a tömegsport fejlődését. Az előrelépéshez azonban meg kell vizsgálni a sportlétesítmények fejlesztésének további lehetőségeit és erősíteni kell a posta-

szervek szervező, mozgósító tevékenységét.

Az év negyedik negyedében az üzemi demokrácia ifjúsági fórumát, az ifjúsági parlamentet rendezik meg. A jó felkészülés és szervezés végett a bizottság értékelte a középiskolai postaszervek 1977. évi ifjúsági intézkedési tervének végrehajtását, illetve az 1978. évre szóló intézkedési tervet. A vita során megállapította a bizottság, hogy az intézkedési tervet tartalmazó dokumentumok, igényesebbé váltak, egyre jobban betöltik szerepüket és kézzelfogható tervei a központi ifjúságpolitikai munkának. Ugyanakkor úgy érté-

kelte, hogy a patronáló mozgalom további szélesítésével kedvezőbbé kell tenni a pályakezdekők fogadtatását, jobban elő kell segíteni beilleszkedésüket. Erősíteni kell az ifjúsági munkaverseny-mozgalmat, az „Alkotó Ifjúság” pályázati rendszert.

A bizottsági ülés harmadik napirendi pontját az ifjúsági parlamentek szervezésével foglalkozó vezérigazgatósági utasítás tervezetének megvitatása képezte. Az állami szabályozást követően ugyanis a postán is új formában rendezik meg a munkahelyi parlamenteket, mivel a fórumok jog- és hatáskör- jelentős mértékben bővült. A bizottság a

tervezetet – amely a közeljövőben a Postaügyi Értesítőben vezérigazgatói utasításként jelenik meg – élénk vita után elfogadta. A középiskolai postaszervek ifjúsági felelőse részére a Posta-vezérigazgatóság az egységes felkészüléshez tájékoztatót tart.

Befejezésül Pórovai György vezérigazgató-helyettes, aki egyben a bizottság vezetője is, tájékoztatta a résztvevőket a KPM Ifjúsági Bizottságának a Dunakeszi Járműjavító Üzemben tartott kihelyezett üléséről, amelyen az üzem fiataljainak helyzetét elemző anyagot vitatták meg.

Dr. Juhász Pálné

Kint jártunk Kubában — részt vettünk a VIT-en

Öt kontinens fiatalsága adott egymásnak randevút a hagyományosan krokodilformájának nevezett szigeten, Kubában. Ezúttal különös jelentősége van a dátumnak is: július 26-án ugyanis 25 éve volt annak, hogy az akkor 25 éves Fidel Castro vezetésével a kubai forradalmárok megtámadták a Moncada laktanyát. Ez a nap a mai Kubában nemzeti ünnep. A támadás akkor ugyan megsemmisült, de 1959-ben végre győzött a forradalom és Kubát, az akkori elmaradott, kizsákmányolt és kiszolgáltatott országot ma már így nevezik: a forradalom és az ifjúság szigete.

Fidel Castro-nak, a forradalom vezérének, a Kubai Kommunista Párt főtitkárának szuggesztív hatása, szónoki, politikai képessége és közvetlensége szinte egyedülálló. A kubai ifjúság legnagyobb példaképei között szerepel.

Kuba ma a latin-amerikai forradalmi mozgalom vezető ereje. Forradalmával példát mutatott és új lendületet adott Latin-Amerika mozgalmainak és most is nagy segítséget nyújt a függetlenségükért küzdő népeknek.

A világ minden tájáról ezer és ezer fiatal indult el hazája ifjúságának képviselőjeként a XI. világifjúsági és diáktalálkozóra, amelynek az idén nem lehetett volna méltóbb gazdája, mint Kuba.

A magyar fiatalok képviselőiben 450 fős delegáció felelősségteljes feladatnak tett eleget. Baráti találkozók, művészeti rendezvények, adtak számot hazánk társadalmi, gazdasági, kulturális fejlődéséről és hazánk ifjúságának a nemzetközi életben és politikában betöltött szerepéről.

A hivatalos delegáció mellett az Expressz Utazási Iroda 360 fős delegáció kiutazását szervezte meg a fesztiválra. A résztvevők összetétele: aktivisták, társadalmi munkások és politikai apparátusban dolgozók. Az a megtestesítésért, hogy a postás fiatalok képviselőiben Nagy Gézánál, a Debreceni Iszt. Ifjúsági Bizottságának vezetőjével együtt részt vehetünk a XI. Világifjúsági Találkozón.

A házigazdák sokféle formában próbálták megismertetni velünk országukat. Július 17-én érkeztek meg 14 óras repülőút után Havannába. A José Martí repülőtéről a tengerparti szálláshelyünkre Guanabóba mentünk. Megérkezésünk napján délután már a fővárossal, Havannával ismerkedtünk. Havannát a tenger felől egy széles sugárút, a Malecon határolja. Este, a fényárban csodálatos látvány és szépség

tárukt élénk, ahogy végighajtottunk rajta.

Több napon keresztül lehetőség nyílt a történelmi nevezetességek, múzeumok, színházak és a színpompás mulatók megtekintésére. Találkoztunk kubai munkásokkal, munkabrigádokkal. Meglátogattunk egy gyermekkorházat és egy nagy lakótelepi építkezést. Az eltelt néhány nap alatt meggyőződünk arról, hogy milyen nagy erőfeszítéssel, küldetossan dolgoznak a kubaiak országuk építésén, terveik megvalósításán.

Ezt követően az országban körutazást tettünk. Megtekintettünk történelmi városokat, üdülőközpontokat. Jártunk Guama indián faluban, Cienfuegosban, Vardaróban, Soroában. A légkondicionált panorámás buszokban és a kellemes kubai koktélok segítségével könnyen elviseltük a nagy hőseget és páratartalmat.

A tájak, a városok minden utazót ámulatba ejtettek. A zöld sohasem tűnik el, a virágok állandóan nyílnak. A kubai emberek igen kedvesek és közvetlenek. Szeretnek szórakozni, táncolni. A kubai zenének megvan a sajátos ritmusa, temperaméntuma. Rövid idő után mi is a házigazdákkal együtt táncoltunk, ismerkedtünk, szórakoztunk.

Kubában ezekben a napokban minden a világ ifjúságának küldötteire várt. Felbőgözve a városok, feltöltve a VIT-bazárokat, együtt az ajándék, amelyekkel a szigetszág fiataljai kedveskednek külföldi barátainknak. Persze, az öt világrészről érkező fiatalokat várta az is, amit nem kellett feldiszní, kicsinosítani a fesztiválra, Kuba sok-sok természeti szépsége.

Július 28-án érkezett a várva várt nagy nap. Délután ünnepélyesen megnyitották a XI. világifjúsági és diáktalálkozót. A részt vevő országok küldöttei látványos felvonulással vonultak be a 20 ezer főt befogadó stadionba. Ezt követően ötórás színes műsorral köszöntötték a kubaiak a fesztivált. A stadion egyik oldalán 2000 fiatal előképekkel tette meg látványosabbá az amúgy is színpompás megnyitó ünnepséget. A csodálatos megnyitót követő napon elkezdődtek a rendezvények. Az utcákon éjjel-nappal forgatagosan zajlott az élet. A fesztivál résztvevői és Havanna lakói ismerkedtek, táncoltak, énekeltek. Lelkesedésben nem volt hiány. A műsorok, vitafórumok a kubai ritmussal, temperamentummal megfelelően forró légkörben zajlottak.

A VIT kötött programjain

kívül lehetőségünk volt arra, hogy megismerkedjünk szovjet, lengyel, csehszlovák és olasz fiatalokkal. Megismerjük egymás országának életét, munkáját és népi hagyományait.

A 17 nap hamar elszaladt, hogy betekintést nyerjünk Kuba életébe, megismerjük az ott élő embereket. Meghatódottan vettünk búcsút ettől az igen kedves és vendég-szerető országtól. Augusztus 2-án hazaérkeztünk. A fesztivál további programjait már csak a tévé adásain keresztül tudtuk követni. Kicsit fájó szívvel gondoltunk arra, hogy néhány napja még mi is Havanna utcai életének forgatagában voltunk, gyönyörködtünk szépségében és együtt éltünk a VIT programjaival.

Kovács Zoltánné

Magyar filmek minden mennyiségben

Az ősi forgalmazási hagyományok szerint nyáron, amikor a hőség mozi helyett inkább strandra csalogatja az embereket, nem mutatnak be magyar filmeket. A már kész produkciók a bádorgatókban pihennek, és arra várnak, hogy beköszöntsön az őszi esőre forduljon az idő. Bár az idén csapadékos nem volt hiány, mégis az első hazai premierre augusztus elsejéig várni kellett. A hiányt pótolandó viszont a műsorrend úgy alakult, hogy ezt az elsőként jelentkező produkciót harminc nap leforgása alatt még kettő követte.

Elsőként **Gazdag Gyula** rendező **A kétfenekű dob** című színes, szatirikus vígjátéka került a nézők elé. A Sípól macskakökö alkotójának új munkája a kisszerű vidékieséget, az idegenforgalmi szemléletet, a dilettantizmust veszi célba. A történet egy falusi Petőfi- emlékházban (és annak környékén) játszódik, ahol a televízió egyik forgatócsoportja vígoperát óhajt forgatni.

A forgatókönyv ide is, oda is csipked. Nem kíméli a helybelieket, de a televíziósokat sem. Neveltséggé teszi a fontoskodást, a mindenáron való szerepeltetést, a hiúságot, a kicsinyes vetélkedést, s rávilágít arra, hogy az ügy, amelyet a helybeli falusi vezetők szolgálni akarnak, eltűnik az önös érdekek mögött. A részletmegoldások sikerültek. Sok a jó ötlet, de az egész alatta marad a lehetőségeknek. Annál jobbakká válnak a szereplők: a kaposvári színház tagjai és a Petőfi-ház igazgatója: a csehszlovák **Rudolf Hrusinsky** (magyar hangja: **Vajda László**), **Csákányi Eszter** és **Koltai Róbert**, valamint **Horváth Jenő**.

A hónap közepén: **Bán Róbert** rendező filmjét, a **Dóra** jelentősen látható a mozilátogatók. **Zimre Péter** és **Kertész Ákos** forgatókönyve **Radó Sándor** professzor nagyszerű azonos című regényét dolgozza fel, illetve annak azt az eseményirányát, amely 1942-ben játszódott.

A történet hőse: a ma is köztünk élő világhírű földrajztudós, aki úgy szolgálta a második világháború idején a haladás ügyét, hogy a semleges Svájcban hírszerző tevékenységet folytatott a Szovjetunió számára. A Geopress térképészeti iroda — ez volt a fedőszerve Radó professzor csoportjának — a hitlerista tervek, hadmozdulatokról, elképzelésekről gyűjtött információkat, amelyeket utóbb rádió segítségével továbbított.

A Dóra jelentősen kímélt, de **Bán Róbert**, a rendező, Radó professzor intencióinak megfelelően, nem a felszínes izgalomra, akciókra fordította a fő figyelmet, hanem a légkörre, a helyzetre és azoknak

Elismerés az eredményekért

Nagykanizsa a városok közti rangsorban — negyvenöt ezres lélekszámmal, valamint fejlődő iparának köszönhetően — megyeszékhelyeket előz meg. Itt működik a Pécsi Postaigazgatóság egyik többszörösén kitüntetett, kiváló hivatala: **Nagykanizsa 1.** A hivatal vezetőjével, a Munka Erdemrend arany fokozatával kitüntetett **Bedő Istvánnéval**, az eddig megtett útról beszélgetünk.

— Engedje meg, hogy először is gratuláljak az érdemrendhez.

— Köszönöm. Csodálatos érzés volt — meséli —, amikor megtudtam, hogy Budapestre kell utaznom a kitüntetés átadására. Miután a nevem megjelent a lapokban, ismerőseim személyesen, telefonon vagy táviratilag gratuláltak. És hogy ezt az érdemrendet mi, postások mennyire magunkénak érezzük, ezt bizonyítónak is ismeretlen, más országgrészekben élő szaktársaimtól kapott jókívánságok támasztják alá.

— Ezek szerint Ön elvileg megosztja az érdemrendet?

— Igen. A hivatalunknál 11 szocialista brigád működik. Köztük van olyan kiváló is, mint a Tyereskova távbeszélő-kezelő szocialista brigád, amely ebben az évben a KISZ KB jubileumi oklevelét érdemelte ki. Bármilyen is legyen egy hivatalvezető, a demokratikus vezetési stílusok nélkül nem létezik. Ehhez pedig feltétlenül szükséges a közösség mozgató és formáló ereje. Létszámunk csaknem 160 fő. Szükséges egy olyan oda-vissza áramló információcsere, amely a brigádoktól jövő kezdeményezéseket eljuttatja hozzánk, a feladatokat, a posta terveit pedig a dolgozókhöz közvetíti. Ezt a szerepet nagyszerűen betölti a bizalmihálózat.

— Milyen érzés egy nagyhivatal vezetőjének lenni?

— 1965 óta vagyok Nagykanizsa 1 postahivatal vezetője. Előtte is itt dolgoztam. Még mindig az, de régen még nehezebb volt egy nőnek helytállnia. Sokkal hosszabb távon vesz egy nő vezető a bizalmatlanság körül, amíg a munkáját elismerik, mint azonos beosztású férfi kollégákat. Egy vezető beosztású nő nem lehet érzélgős, nem lágyulhat el. Holott, mint tudjuk, a nememnek egyik fegyvere éppen ez.

— Ugy tudom, hogy Ön munkás is volt?

— Igen, de ennek vannak előzményei. Férjem, aki 1945 előtt is tagja volt a pártnak, munkásmozgalmi élete ellenére engem soha nem agított. Egy feleségnek nyitott könyv a férj élete. Nem dicsekszem, mert ezeket a sorokat 5 is olvasni fogja, de meg kell mondanom: még ma is felnézek rá. Sokat köszönhetek neki, hogy az egyszerű, hajdani nádszálvékony falusi kislányból érett kommunista lett.

— Már a második éve dolgoztam Nagykanizsán távbeszélő-kezelőként, amikor 1953-ban azzal letem meg a férjem

met, hogy én is párttag vagyok.

— En azóta hiszem és tudom a mi igazságunkat. Előtt huszonkét évvel, az akkori október nagy megpróbáltatás volt számomra. A 63 fős akkori pártbizottságon újraszámoltunk, és a posta alapszervezetében engem választottak meg titkárnak. 1965-ig, hivatalvezetővé történő kinevezésemig betöltöttem ezt a tisztelet. És egy életet, sőt életeteket tettem fel a népi demokráciáért, hisz az egész családom ezért küzdött, lányaim mindig kommunista szellemben nevelkedtek.

— Harminckét évesen, 1957-ben, a munkásörsg megalakulásakor vettem magamra először az acélszürke egyenruhát. Ököbbszorított kézzel én is ott álltam az első munkások között, és letettem az esküt. Aztán 1961-ben kértem az obstitomát. De ha kellene — mondja szikrázó szemmel —, ismét felvenném a mundart és még vénasszonyként is ott lennék.

— Mit tart alapvető követelménynek egy vezetőnél?

— A hármas követelmény vitán felül áll. Azonban kiemelném a következőket: példamutatón dolgozni és élni, a munkát jól megszervezni, lelkesedni és lelkesíteni.

— Hogyan fogadja beosztottainak ellenvéleményét?

— Szerencsés helyzetben vagyok, munkánkat a szabályzatok megmáshíthatatlanul előírják. Hadd jegyezzem meg, hogy hivatalunk minősítése már évek óta jeles. Egyébként a jogos ellenvetést elfogadom, sőt igénylem is.

Beszélgetésünk közben cseng a telefon. Fonyód 1 postahivatal vezetője keresi a nagykanizsai főnökségnél. Bedőné jegyez, és mielőtt elkészülne Fonyódtól, így fejezi be a beszélgetést:

— Rendben van, holnapról küldök hozzád a még hátralévő nyári időre egy embert.

— A turistaidény indulásával — mondja beszélgetésünk végén Bedőné — a Balatonon és egyéb üdülőhelyeken is, évenként vizsgáznak a postai szolgáltatásokból. Mi Fonyód 1 postahivattalal dolgozunk együtt.

Közösek a gondjaink, egy nyelven beszélünk dolgos hétköznapijaink, s az eredmények feletti öröm is egyformán tesz bennünket, postásokat boldoggá.

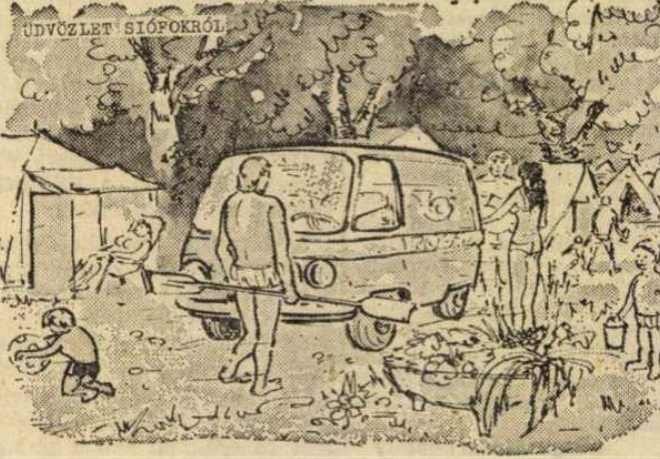
Pusztai Mihály

Balaton képeklapok

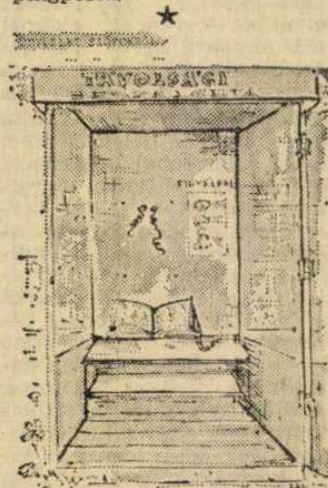
— Fél kettő van — mondta a sídóki Kék Balaton kemping bejárata előtt a gyűlmölcsáros lány. Csodálkozva néztem rá. Meglepettségem láttán, rögtön magyarázkodni kezdett: — Most jött a kempingposta, ez mindig pontosan érkezik...

A Barkas típusú kocsit egy tiszteletkört írt le a tábor területén, majd beállt a megszokott helyére. Mire a kezelő kirakodott, már minden irányból érkeztek a kempingezők, ki levéllel, ki pénztárcával a kezében. Mi is beálltunk a várakozók közé, képeklapot válogattunk és az újságot közt böngészünk, amíg a kezelő kiszolgálta az ügyfeleket, s válaszolhatott kérdéseimre.

Minden évben július 1-től üzemelünk két hónapon át. Naponta hetven kilométert teszünk meg. Végigjárjuk a Balaton déli partjának nagyobb kempingjeit: a balatonlellel Aranyhidat, a balatonszemesi Vadvirágot és a Hullámot. A szántódi Rév kempinget, a zamárdi autós kempinget, majd a sídóki — sőt a gyermeküdült, az Ifjúsági és a Kék Balaton kempinget, s úgy térünk vissza Sídók 1 hivatalba. Mindenhol meghatározott ideig tartózkodunk. A kempingek vendégei megszokták, hogy naponta a helyükbe jövünk, s számítnak is ránk...

Hogy mennyire számítanak erre a „mozgó postahivatalra” az ügyfelek, azt bizonyítják a számadatok is. Tavaly postai értékcikkből 15 560 forintot, képeklapból 36 400 forintot, hírlapból pedig 59 800 forintot forgalmazott a kempingposta.

„Az ügyfelek érdekében...” — hallhatjuk a jelmondatot, ha valami új és hasznos kezdeményezés kerül szóba. Így történt tavaly is, amikor üzembe állítottak Sídók 1 néhány távolsági beszélgetésre alkalmas telefonkészüléket. Erre az évre azonban eltűnt valamennyi.

— Vajon mi lett a sorsuk? Nem váltak be? — kérdeztem Sídók 1 postahivatal vezetőjét, **Arany Józsefet**.

A segítőkész válaszból megtudhattam: a próbázem sikerült, de a készülékek meghibásodtak őszre. Szeptemberben leszerelték, majd elvitték javítani mindet.

Bélyegsarok

Az ENSZ szakosított szervezete, az Egészségügyi Világszervezet 1978-at a **hipertónia elleni küzdelem** évének nyilvánította. A világev alkalmából augusztus 21-én bélyeget bocsát ki a posta, amely többeszinű orszetnyomással a Pénzjegynyomdában készült, **Widderkorn Ervin**, grafikusművész terve alapján. A bélyegen stílizált emberi test látható, közepén a világev embleájával, egy nyíllal átlőtt szívvvel.

A Béke és szocializmus a kommunista és munkáspártok elméleti és tájékoztató folyóirata szeptember 1-én ünnepli

megalakulásának 20. évfordulóját. Az évforduló alkalmából 1 Ft-os bélyeget ad ki a posta, amely **Kass János** grafikusművész terve alapján készült.

Szeptember 11-én kezd meg üzemszertű működését a **Toshiba** cégtől vásárolt automatikus levélfeldolgozó gép. Erről az eseményről 1 Ft-os szelvényes bélyeg emlékezik meg.

Gyarmati Ilona

A kapcsolatteremtő brigád

Lenti Budapesttől is több mint 200 km-re van, hát még a Szovjetuniótól. A távolság azonban nem akadályozta meg az ottani postásokat a kapcsolatteremtésben.

Az elmúlt év vége felé Gusztávjánból érkezett szakszervezetünkhöz Szigeti János lakatostól, aki tájékoztatta főtákarunkat a lenti

ságok küldésére korlátozódik, hiszen rendszeresen útnak indulnak a levelek is, amelyekben kölcsönösen beszámolunk munkánkról, gondjainkról, családjainkról.

Mester Józsefné főpénztáros, a 7 tagú Hámán Kató négyes szocialista brigád vezetője, legalább 30 levelet mutat:

— Ezeket mind a Szovjetunióban dolgozó magyaroktól kapta brigádunk.

— Milyen a kapcsolatok a helyi szervekkel?

— E kapcsolatunkon kívül természetesen a hivatal és a városiasodó nagyközség gondjaiból is kivesszük részünket.

A hivatalban például minden tavasszal és ősszel takarítást rendezünk, s a felvételi termet és a szobákat virágokkal látjuk el. Nagyon szeretjük a virágokat. Nem messze tőlünk fűrdőt épít a tanács. Az első között jelentkeztünk munkára. Személyenként 2 napot vállaltunk az építésnél.

— Főpénztárosi munkáján és két leánygyermekének nevelésén kívül hogy jut minderre ideje?

— Kell, hogy jusszon. Be kell osztani, előre meg kell tervezni. Nem mondom, hogy túl sok a szabad időm, de az eredmény megéri a sok fáradozást. Ha egy kicsit is boldogabb tudjuk tenni egymást, vagy szebbé környezetünket, akkor már nem dolgozunk hiába. S mások boldogsága belőlünk is örömet vált ki.

Mezőfi László

— Kell, hogy jusszon. Be kell osztani, előre meg kell tervezni. Nem mondom, hogy túl sok a szabad időm, de az eredmény megéri a sok fáradozást. Ha egy kicsit is boldogabb tudjuk tenni egymást, vagy szebbé környezetünket, akkor már nem dolgozunk hiába. S mások boldogsága belőlünk is örömet vált ki.

— Az ismeretlenség nem sokáig tart azonban, mivel Szigeti János — aki egyébként Orenburgban dolgozó magyarok pártszervezetének agitációs és propaganda titkára — ez év szeptemberében hazajön, s akkor személyesen is meglátogat bennünket. Kapcsolatunk jelenleg nemcsak az új-

— Azóta többször is érdeklődtem a készülékek soráról, de hiába, senki sem tudott mondani róluk semmi biztatót...

— Forgalmas útkereszteződés, lámpa irányítja a forgalmat. Délután fél hat van, a csúcsforgalom tetőzött. Kocsik tucatja áll szabad jelzésre várva. Köztük játszi ügyességgel fiatal, 18 év körüli csinos lány futkároz.

— Esti Hírlapot tessék! — kiáltja, s a nyomaték kedvéért magasba emelve meglengeti az újságot.

A kocsik ablakából kezek nyúlnak ki, s a lapok egyre fogynak, a pénz pedig szaporodik a farmernadrág zsebében.

— Mennyit sikerült eladnod? — kérdezem, amíg a kocsik a szabad jelzésen elhaladnak mellettünk.

— Nem sokat, de volt már

Turnusváltáskor érkezünk a szántód—köröshegyi Posta Oktatási Táborba.

Ezen a héten 140 lány és 17 fiú fogja birtokolni ezeket a modern faházakat — mondta Matics Emil táborvezető. Az ország különböző Postaformái Szakközépiskoláiból jönnek a fiatalok. 12 héten át, átlag 160 fő pihen nálunk...

Elsőnek a kisvárdaiak érkeztek meg. Matics Emil tájékoztatja őket a tábor szokásairól. Naponta ketten a konyhán fognak segíteni, ketten négy órási váltásokban a kapuügyeletet látják el. Mi a két kapuügyeletessel, Szabó

Kevés szóval

Az oszlopok elvezetnek — gondoltam. Fogtak a kilométerek Szomor és Bajna között. Figyeltem az oszlopok suhanását, kerestem a vezetőket javító munkásokat. Minden csendes volt ezen a fénylő nyári napon, de mire Bajnára értem, esett az eső. Nem találtam meg, akit kerestem, a Komárom megyei Távközlési Üzem esztergomi kirendeltségének Vak Bottyán brigádját. A bajnai postahivatal dolgozóihoz fordultam segítségért: Gyors telefon Esztergomba, és jött a válasz:

— Igen, a brigád Szomor és Bajna között dolgozik. Gallyaznak...

Első pillanatban nem értettem, távközlési üzem és gally... Eszembe sem jutott, hogy a hálózat karbantartóinak ilyen jelentéktelennek tűnő dolgokra is figyelniük kell. A vezetékhez érő ágak könnyen okoznak zárlatot, sőt, a szélben el is szakíthatják azokat.

Ezután már a levágott ágak jelzik az utat. A gyermelyi elágazásnál zöld Barkas áll. A brigád tagjai az eső elől húzódtak be a kocsiba, és vidáman ebédeltek. Kálvárián halatlan szívűből nevetnek. Meg is kérdezem:

— Mindig ilyen vidámak?

— Kivéve, ha dolgozni kell — kapom a választ. Csupa fiatalember ül körülöttem, Bódi Zolt, Tóth József, Kurinyecz Attila, Pusztai Sándor, Farkas László 17—25 év körüliek. Matyasovszki László, a brigád vezetője is alig 40 éves. A sziporkázó szóváltásban csak Popellár Sándor bólogat csendesen.

— Jó a fiatalokkal dolgozni, bár néha jobb lenne, ha velem egy korban levővel beszélgethetnék, 56 éves vagyok.

Kis Trabant áll meg mellettünk. Nagy Lajos, a „terület gazdája” érkezett.

— Mekkora terület gazdája?

— Elég nagy, Lábatlan, Süttő, Nagysáp, Bajna, Epöl, Szomor, Gyermely, van úgy 120 kilométer, átnyúlik Pest megyébe is. Minden órában bejelentkezem Esztergomba, a vonalfelügyelőhez, az mondja meg, hol van hiba.

— A Trabant? Az a sajátom, mi oldalkocsis motorral járunk. Ha olyan a munka, megvünk többen is. A zavaróhárítóknak külön is van egy ötszemélyes Barkasuk. Gyorsnak kell itt lenni. A zavaridő nálunk a fő irányoknál 140 perc, soha nem lépjük túl a megengedett időt.

— Hallottam, sok helyen út sincs a légvezeték mellett.

— Gerecsén, az üdülőkhöz vezető vonalak ilyenek.

A múltkor az erdőgazdaság vágott el egy légvezetékét. Süttőtől 9 kilométerre, közben 4 kilométeren nincs út. Ott javítottunk Pusztai Sándorral, éppen/készen lettünk, amikor a pusztamaróti KISZ-táborban baleset történt. Ha nem sietünk, a mentőket sem értesíthették volna. Ezekre a helyekre csak terepjáróval lehetne felmenni. Persze, elmegyünk mi motorral is, csak ne essen, mert akkor „Gyalog Jenő” megy fel. Nehéz az, ha még a szerszámokat is vinni kell. A legtöbb kárt a vadak okozzák. Az oszlopokhoz dörzsölődnek. A kullancsok ellen védekeznek így.

— Mi meg a gumicsizmával védekezünk... Csizmát és bakancsot kapunk, de valami jobb ruha is kellene. Ami van, az hamar szétmegy. Ha kabátot fektetünk, még jó ez az öltözet, de a szerelési munkánál nem. Tudja, hogy néznek ránk, amikor a parkettás, lakkozott szobákba bemegyünk szőges bakancsban oszlopállítást után?

Hirtelen végignézek a fiúk öltözkén. Egyedül Popellár Sándor viseli a postás ruhát, a többiek csak a nadrágot használják.

— Munka után bemegyünk Esztergomba, megfürdünk, átöltözünk. Egy éve kaptunk zuhanyozót, szekrényt. Az rendben is van, de szeretnénk munka közben is kinézni valahogy.

— És jó lenne egy gázfőző is, amit magunkkal hozhatnánk. Főznénk télen egy teát, ha már a hozzálátót megkapjuk; vagy megmelegítenénk az ebédünket.

— Mindig hideget esznek?

— Hozunk otthonról főtt ételt.

— És hidegen eszik meg?

— Nem hül ki ebben a meleg kocsiban.

— Na, azért ne panaszkodj. Tudjátok, mit fejlődött a posta? A hatvanas években még vonattal jártunk, sokszor kidobtuk a szerszámot útközben, hogy kevesebbet kelljen cipelni. Boldogok voltunk az első kerékpártól. Az oldalkocsis motor már sokat könnyített, de lassan a Barkas is kinőjük, már nyolcszemélyes kellene.

A Vak Bottyán brigád múlt évi munkájával másodszor érte el a Posta Kiváló Brigádját címet. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója tiszteletére indított munkaversenyben a megyei pártbizottság jubileumi oklevelét is megkapta.

— Hogyan érték el ilyen szép eredményt?

— Könnyebb azt megcsinálni, mint elmondani. Esztergomnak 200 óra társadalmi munka, parkosítás, városépítés. Patronáljuk a híradástechnikai szakközépiskolát. Szemléltető eszközöket vittünk nekik, selejtezett műszereket. Most építjük a gyerekeknek mintatermet, amely a távbeszélő-hálózat felépítését mutatja be. A Kilián általános iskolával is szocialista szerződést kötöttünk. Mintegy 200 órában a tornapálya építésének földmunkáit végeztük el. A lábaltani tanácstól írásos elismerést kaptunk, amiért a tanács új épületének átadása előtt áthelyeztük az állomásait. Több ilyen köszönőlevelet is kaptunk, például az esztergomi tanácstól.

— Egymásnak is segítünk, ha valaki építkezik. Holnap hozzánk megyünk egy kis betonozásra — szakítja meg a felsorolást Bódi Zolt. Mindnyájan eljönnek, főzők nekik gulyást is.

— A tanulásban is segítünk egymásnak. Eleinte csak magunk között, aztán, akinek kedve van, az tanulhat tovább. Hogy lett ez a brigád a posta egyik legjobb brigádjá? Azt hiszem így, egyszerűen, vidám, természetes becsületességgel, felelősséggel. Azt, hogy legfontosabb feladatunknak a munka minőségének javítását, a postai szolgáltatások színvonalának emelését az udvariasságot, a zavaridő további csökkentését tartják, nem mondták ki. De kimondatlanul is ezért dolgoznak.

Szírmái Mária

Tovább a megkezdett úton

Újabb szocialista szerződést kötött a Járőrműve'ep

A Posta Központi Járőrműve'ep szocialista brigádjai nagy hagyományokkal rendelkeznek a munkaverseny-mozgalom terén. E hagyományok továbbfejlesztésére, a munka hatékonyságának növelésére kapcsolatokat kerestünk más postaszervek párt- és gazdasági vezetőivel, valamint szocialista brigádjaival. Ennek eredményeként 1977-ben szocialista szerződést kötöttünk a Budapesti Hírlapterjesztő Üzemmel. Az együttműködési szerződésben vállaltak nemcsak az aláfő vezetőik szavazták, hanem a két postaszerv szocialista brigádja is. Ennek tulajdonítható, hogy lényegesen csökkent a budapesti hírlapszállítással kapcsolatos panaszok száma.

Ezek után fogtunk bele a Helyközi Távközlési Igazgatóság kötetlen szocialista együttműködési szerződés előkészítésébe. Természetesen figyelembe kellett venni, hogy a közös célokat különféle kollektívák igyekeznek megvalósítani. Eltér egymástól a munkakör jellege, más a dolgozók képzettsége, általános műveltsége stb.

Mindezek figyelembevételével július 19-én ünnepélyes keretek között — a társadalmi szervek vezetőinek bevonásával — a két postaszerv igazgatója aláírta a szocialista együttműködési szerződést, amelynek célja, a helyközi távközlési szolgálat üzembiztonságának fokozása, a szolgál-

lat színvonalának emelése, a szocialista brigádok közötti együttműködés elmélyítése. Néhány kiragadott pont a szerződésből.

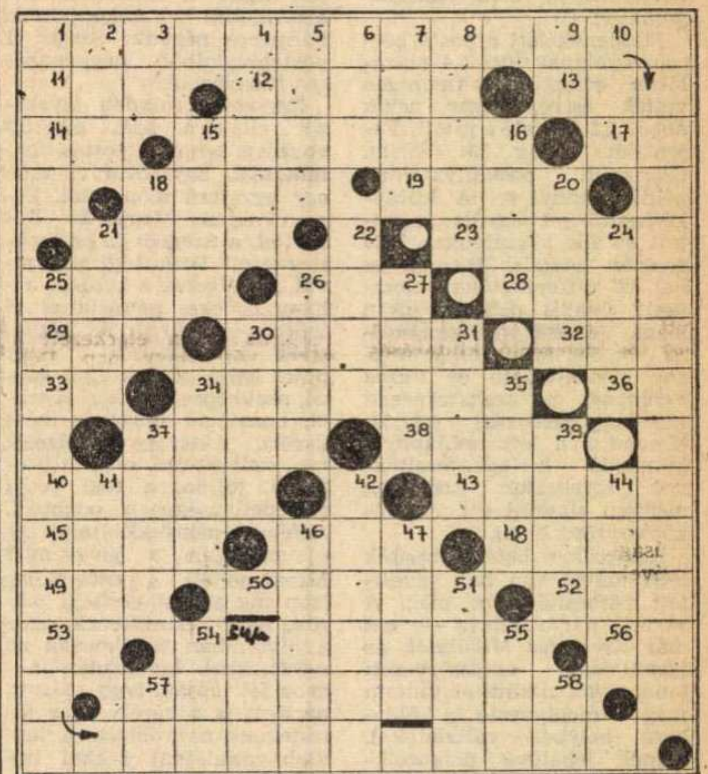
— A PKJ érdekelt dolgozói a HTI kommunista műszakjain lehetőség szerint részt vesznek.

— A HTI vállalja, hogy betegség, szabadság esetén a postai gépjárművezetői engedéllyel rendelkező dolgozók helyettesítik a gépkocsivezetőt, megővják a gépkocsi műszaki állapotát és betartják az üzemi anyagnormákat. A HTI vidéki szocialista brigádjai a velük együtt dolgozó, a PKJ létszámába tartozó gépkocsivezetőket beveszik közösségükbe a mozgalomra vonatkozó feltételek szerint. Ezzel lehetőség nyílt arra, hogy az ország különböző részein dolgozó gépkocsivezetők bekapcsolódjanak a szocialistabrigád-mozgalomba.

A közös munka mellett gondoltunk a közös szórakozásra is. Így az ifjúsági klubok közös rendezvényeket szerveznek, közös sport- és kulturális megmozdulásokon veszünk részt.

Az ünnepélyes aláírás után Gazi Nándor, a HTI, és Hegedűs István, a PKJ igazgatója méltatta a szerződésben foglaltakat, azok idő- és szükségesszerűségét. A kis ünnepség a Helyközi Távközlési Igazgatóság berendezéseinek megtekintésével zárult.

Dietz Kálmán

— János bácsi! Hogyan kell újabbban megcímezni a levelet? — kérdezik a népszerű kézbesítőtől.

János bácsi válasza a vízszintes 1. a függőleges 25. és a vízszintes 54. alatt található.

VÍZSZINES

1. A válasz 1. része. 11. Öreg, régi angolul, 12. Női név, 13. A vadászathoz tartozó hely, 14. Egyiptomi istenség kevésbé ismert neve, 15. Zsémbes öregasszonyra mondják, 17. Sporteszköz (ford), 18. Homokpart a tengerrel, 19. Matematikai fogalom, 21. Száraz ág, 23. ...ne (konyhai bútor darab), 25. ...pirin, 27. Ősszel köszöntjük megalakulásának 60. évfordulóját, 28. Tó a Szovjetunióban, 29. Állat (előtagként), 30. A perzsa császárok fejdísz volt, 32. Módatározószó, 33. Európai nép, 34. Levélfeldolgozó gépnak típusa, 36. Német kettős magánhangzó, 37. Festőművész, kiállítóterem viseli a nevét, 38. Népies női becenév, 40. Aki eladja a házát, 43. Delibes-opera, 45. Fél Napoleon, 46. Apró állatka, 48. Női becenév, 49. Emberi szerv (ford.), 50. Tó oroszul, 52. ...da (Írányítószám: 9793), 53. Híu-részlet! 54. A válasz befejezése, 56. FJ, 57. Börtönlakók.

FÜGGŐLEGES

1. Ibsen-dráma, 2. Helyhatározószó, 3. A jószívű igéje, 4. Amitől meg akar szabadulni az ember, 5. Katonai szervezet.

6. Zenei hangsort, 7. O-val a végén, a szerelmi költészet műzsája, 8. A ház része (ford.), 9. Igeköto, 10. A tehéntől származik, 15. Környező, 16. Helyhatározószó, 18. Beszéddel kapcsolatos idegen szóösszetétel elöttagja, 20. Becézett női név, 21. Szűrös szagú vegyi elem, 22. Egési termék (ford.), 24. Kővér ember becézése, 25. A válasz folytatása, 26. Társadalmi szervezet rövidített neve, 27. Első hegedű, első szólam, 30. Sportfogadás, 31. Húst, szalonnát látgít, 34. Hátulról nyomó, 35. Város Erdélyben, 37. Sziget a Dunában, (betűhiánnyal) 39. Vallásos festmény, 41. Húsos étel, 42. Hulahop, 43. Gazdaság Amerikában (ford.), 46. Elestő, tüzesítő, 47. Hegység a Szovjetunióban, 51. Egyenes, két sarok között (+ ék., ford.), 54. Igeköto, 54/a. A kézbesítés helye, 55. AEN, 57. Mutatószó, 58. Kicsinyítőképző.

— Bánhidí —

Beküldési határidő: szeptember 10.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: Lantot vesznek, de köntösük alatt mintha szomorú lenne a boldog szto.

Könyvtalványt nyertek: Fejős Károlyné (Balassagyarmat), Kákolyné Koncz Mária (Nagykát), Márkus Sándorné (Budapest), Struhács Piroska (Budapest) Tóth Imréné, (Sopron).

Látogatóban Csongrád megyében

Milyen hatást keltett az 1978. évi bérfejlesztés és a műszakpótlék bevezetése?

Létszám gondokat old meg a nyitvatartási idő szabályozása

A levélfeldolgozás kérdése a gépesítéssel idestova megoldódik. De mi történik a többi postaforgalmi munkafolyamattal? Történt már sokminden. A kezelési kiségek beállításával például igen sok munkamozgást bevitt a posta a felvívó munkahelyektől a belső helyiségekbe, csökkentve ezáltal az ablakok előtt várakozók sorának hosszát — amíg van kit az ablak mögé ültetni, s ha nincs, a néhány nyitott ablak mögött megint csak felsorakozik a türelmetlenül várakozó közönség.

Hát a kézbesítés? Az mennyit fejlődött? Szintén sokat. A külterületi támpont rendszer akár forradalmi változásnak is nevezhető. Ugyanakkor sokat javultak a munkakörülmények belterületen is a levélszekrényesítés révén, helyenként a telepített kézbesítés meg az előre szállítást által, a közvetett kézbesítés lehetőségével, s

fejlődtek valamelyest a kézbesítők munkaeszközei is.

Mindezek ellenére egyre nagyobbak a munkaerő gondok. Létszámlánc a felvételnél és a kézbesítésnél egyaránt, sőt a feldolgozó és szállító szolgálat sem dicsekedhet túlszűkösséggel. Már mások is kezdik észrevenni. A folyó hónap nyolcadikán reggel, munkába készülődve, kissé későn figyeltem fel a rádióban elhangzó tudósításra, s így az adatokat meg sem tudtam jegyezni. Arról volt szó, hogy Nógrád megyében, főleg vidéken, munkaerőhiány miatt akadnak a kézbesítők, s e tünetek már a megyeszékhelyt is elérték. Sajnálom, hogy nem figyeltem jobban az adásra, hiszen hasonló kérdések foglalkoztattak, csak éppen ellenkező irányban, Csongrádban érdeklődtem felőlük.

Az első kérdés, amelyet mindenütt feltettem, az volt:

Milyen hatást váltott ki az ideai bérfejlesztés?

A válaszokat nagyon röviden összegezhetném: egyhangúlag csalódásnak adott kifejezést minden megkérdezett. Hogy mégis bővebben szólók rólok, azt azért teszem, mert még a mellékeselemek látszó körülmények sem elhanyagolhatók.

Mindenekelőtt a posta bérzínvonalának ideai 5,4 százalékos emelkedését nemigen vették észre, hiszen nekik ebből 1,2 százalék jutott. Fejenként átlag 35 forint. Csongrád postahivatalnak például ennyi se. A hírlap-kézbesítőkkel együtt számított 60 fős létszámukra 1320 forintot kaptak. Hogyan lehet ezt differenciáltan elosztani? Csakis differenciáltan lehet. Jónéhányan kimaradnak belőle. Mint Nagy Tivadar hivatalt vezető és Varga Ferencné, a szakszervezeti bizottság gazdasági felelőse elmondta, a létszámláncnál a külső hivatalt vezetőket nem igyekeztek kedvezni, mégsem sikerült ezt a munkát vonzóvá tenni.

Nemcsak a betétkézbesítők létszámlával van baj, egyesített kézbesítő sincs elég. A városi pártbizottság — ezt máris Keresztes Mihálytól, az igazgatóság szakszervezeti tanácsának titkárától tudtam meg — megkereste a különböző helybeli vállalatokat, tényleg lehetővé dolgoztak, hogy a postán másodállásban kézbesítést vállaljanak. Tizenöt jelentkezőből végül is egy ment el — két egész hétre. Hasonló eredményességgel végződött a mindszent kiserlet is. Bár a látogatás Csongrád megyében szűlt, az iszt-titkár azt is elmondta, hogy az igazgatóság másik két megyében se különb a helyzet. Bácsalmáson például már szinte nem is kézbesítenek.

A bérfejlesztést megelőző nagy várakozásból kijózanító csalódás következményére jellemző példát mondott Gy. Szabó Péter, a hódmezővásárhelyi járási Szakszervezeti Bizottság titkára: egy tizenöt évi szolgálatot rendelkező bizalmi vett búcsút a postától. Ottjártamkor, jó két hónappal, Lőrincz Pál, Hódmezővásárhely 1 szb-titkára a csalódottság ellenére nem

látta rossznak a hangulatot, most viszont már — persze, nem csak a kézbesítőkről van szó — 35–40 százalékos létszámláncról értesültünk. Ennek magától értetődő következményeként nem tudják kiadni a szabadságukat. Hasonlókat tapasztalunk, bármerre nézünk: Szeged 1 postahivatalból negyvenhét hiányoznak.

Egyszóval minden igyekezet ellenére sem sikerült vonzóvá tenni a postás foglalkozást. Egyszóval... azaz egy egyszerű mondat. Újszéntiván Magyarits Róberttel, a Szegedi járási Szakszervezeti Bizottság titkárával beszélgetve a kérdést néhány érdekes gondolattal ki tudtuk egészíteni. A kézbesítők kifogásolják, hogy nincs kellő különbség a kezdő, szakképzetlen és a régebbi, hozzáértő dolgozók bére között. Tehát az új dolgozót meg kell fizetni, hogy a postához jöjjön, a régi pedig elégedetlenségében odébball. Miféle reményekkel indul így új pályáján a jövővényt? Mindemellett a postásoknak igen tág az ismeretségi körük, akár kézbesítenek, akár a hivatalban találkoznak az ügyfelekkel. Így azután nagyon jól tudják, hogy másutt, ha nem is a bérek, de a jövedelmek nagyobbak. A legtöbb vállalatnál sokkal több a jutalmazást illetően. Nem ritkák a negyedévenkénti rendszeres jutalmakat fizető munkahelyek.

Az sem csodálatos, hogy a postához az emberek, hogy meg lehetne sokan állnak bérükkel az előírt alsó határ alatt, s akik már elérték, azok sem ugrottak sokkal fölére. Csak néhány példa: Csongrádon kilenc tisztii munkaerő áll 50 és 400 forint közötti összeggel az alsó határ alatt. Szentes 1 postahivatalban 5260 forint kellene ahhoz, hogy a tisztii beosztásúak bérét rendezzék. A kezelőknél 1240 forint az elmaradás. Hódmezővásárhely 1-ben tizenhét tisztivelőnek összesen 4740 forinttal kisebb a bére a kelletténél. Mint mondták, ez a hátrány is elsősorban a régi, gyakorlott dolgozókat, a törzsgárdatagokat sújtja.

Segít-e helyzetükön az évközi bérfejlesztés?

Ez volt a pillanatnyilag legidősebb kérdés, mivel a postának e célra 3 millió forint áll rendelkezésére, s ebből a Szegedi Postaszakszervezet jelentős hányadot, nevezetesen 900 ezer forintot kap. Az összeget, amint azt a szakszervezet egyetértésével a posta-vezérigazgatóság meghatározta: a létszámláncos munkaterületeken kell felhasználni, a bérarányok javítására. Az említett cél igazán összhangban van az

eddig tárgyalt gondok megszüntetésére irányuló törekvésekkel.

Segíteni, természetesen segít — mondja az iszt-titkárral együtt a tanács függetlenített "közgazdasági munkatársa, Olajos Árpád —, de csodát művelni vele nem lehet.

Mégis, mit jelent ez az összeg az igazgatóságoknál? Gyors számolás, és pillanatok alatt kijön a levezetéssel ellenőrizhető eredmény:

— Az 1,2 mellé újabb 0,5 százalékot.

— És megvannak-e az elképzelések, hogy a kapott útmutatásnak megfelelően mire használják fel?

— Összintén szólva — vésszi át a szót Keresztes Mihály —, toldozásra, foltozásra. Mindenesetre örülünk, hogy néhány hézagot ezzel is be tudunk tömni.

Vajon kedvezőbb-e a helyzet a műszakiaknál? Hogy a bérzínvonal a forgalmi dolgozóhoz hasonlóan milyen, azt most ne firtassuk; az ideai bérfejlesztés során azonban az ő osztályrészük is csak 1,2 százalék volt. Győrbíró László, a Csongrád megyei Távközlési Üzem szb-titkára szerint 100 forint, bizony, már nagy emelésnek számít. Nem kétséges, hogy ez az üzem dolgozóiból is csalódaást váltott ki. Elbeszélése szerint ez a taggyűlés hangulatán nem érződött olyanira, mint ahogy arra számítottak. A megváltoztathatatlant — akkor — fegyelmezetten tudomásul vették, ám a megüszült várakozás nem múlt el nyomtalanul. Az újabb hírek szerint az üzemtől egy hónap alatt tizenöt mentek el; főleg műszerészhiány miatt fő a fejük.

Senki se vitatja az év eleji nagyaktíván elfogadott állapontot, miszerint időszakonként különös figyelmet kell fordítani egy-egy viszonylag elmaradt, de a népszavazás és a társadalom szempontjából különösen jelentős ága-

Hogyan fogadták a dolgozók a műszakpótlékot?

Nem lehet másképpen fel-fogni a kérdést, mint a több-műszakos munkarend kedvezőtlen voltának elismerését, s ennek anyagiakban való kifejezését. A postán pedig jócskán vannak két- és háromműszakos, sőt folytonos szolgálatot tartó munkahelyek is. Fizikai és forgalmi dolgozók együtt látják el a feladatokat a felvételi, feldolgozó és szállítószolgálatban, együtt dolgoznak a táv-író és távbeszélő-berendezéseken, az adóállomásokon. Meltányos tehát, hogy egyformán elismerjük mindannyiuk munkabeosztásának nehézségeit, kényelmetlenségeit. Ezáltal — központi támogatással — megnyugtató módon sikerült ezt a kérdést rendezni.

— Vonzókká váltak-e ezáltal a postai munkahelyek? — Ilyenformán nehéz erre a kérdésre válaszolni — mondja Keresztes Mihály iszt-titkár. — Még ahhoz kevés idő telt el, hogy a műszakpótléknak a munkaerőhiány megszüntetésére gyakorolt hatását fel lehessen mérni. Azután van egyéb akadály is a hiányos létszám feltöltésének: a vállalatok kategóriába sorolása. Igen sok tanács a B-kategóriát állapította meg a postára, és így nemigen közelelt hozzá munkaerőt, még ha a jelentkezők a pótlék hatására meg is felelne a váltott vagy folytonos szolgálat. Némi reményt az egyetemi, főiskolai felvételek korlátozott lehetőségei keltenek. (Szomorú, hogy más keserves kudarcát vagyunk kénytelenek megfogalmazni.) Akinek nem sikerül tovább tanulnia, esetleg egy esztendőre, az újabb felvételig elszegődik a postához.

Természetesen valamenynyien tudjuk, hogy minden munkaerőhiányos területre nem hat ki a műszakpótlék, mivel csak a váltott szolgálatban, a délutáni és az éjszakai műszakban dolgozókat érinti. Így például a kézbesítők közül csupán a táv-író-kézbesítők egy része tarthat rá igényt. Az egyetemi, sőt még a hajnalban kezdő hírlap-kézbesítők is egy műszakban látják el feladatukat, így ez a szolgálat semminemű vonzerővel nem gyarapodott. A már említett

zatra, s ez éppen a távbeszélő-szolgálat. Amint azonban a Csongrád megyei Távközlési Üzem példája is bizonyítja, különös figyelemmel egyedül a budapesti kábelhálózat fenntartásával küszködő dolgozók részesültek. Igaz, hogy a főváros távbeszélő-szolgálatát gyors segítségre szorult, de azt is észre kell venni, hogy a postaforgalmi szolgálat is a szakadék szélén egyensúlyoz. Pusztán elbírálási kérdése, hogy melyik szolgálati ágának mekkora jelentőséget tulajdonítunk. Nem vitás, hogy a mai technikai fejlődés mellett, a számítógépek, az adatátvitel elterjedésének korszakában a távközlés jelentősége meghaladja a postaszolgálatét, de vajon elképzelhető-e egy fejlett társadalom magas színvonalú és jó minőségű postai szolgáltatások nélkül. Arról is igen sok szó esett már, hogy több évtizedes elmaradást a posta önerejéből nem tud behozni, viszont nagyobb mértékű központi támogatásra számíthat. Ha ez soká ké-sik, a postás dolgozók számottevő részének, amint azt Csongrád megyei tapasztalataink is bizonyítják — hosszú szolgálati idejére való tekintet nélkül — nem lesz túlrelme ahhoz, hogy megvárja.

Az időközben hozott intézkedések talán mégis kedvező fordulatot hoztak. Az előbbiekkel megnyugtatóbb válasz reményében tehetjük fel a következő kérdést:

munkaerő gondok e téren tehát maradnak, némi javulást — azt is csak a kishivataloknál — a heti pihenőnap kérdésének megnyugtató rendezése hozhat.

— Nagyobb hatás házon belül észlelhető. Jó néhány olyan postás dolgozóval találkoztunk, aki eddig vonatkozott a délutáni és éjszakai munkától, most viszont egy csapásra kedvet érez iránta. Mindamellett, hogy ezt a fordulatot is örömmel fogadjuk, hiszen helyenként leveszi a béklyót a szolgálati beosztást összeállító vezető kezéről, alapszerveink — velünk együtt — éberem ügyelnek arra, hogy mások újkéltű hajlandóságának következtében nehegy azok kerüljenek hátrányba, essenek el a pótléktól, akik eddig is évek óta vállalták a terhebb munkarendet.

A szakszervezeti tanács munkatársai — mint elmondják —, körbejárták az igazgatóság három megyéjét, és munkaköröként vizsgálták a műszakpótlékkal kapcsolatban kiadott rendelkezések, állásfoglalások alkalmazását. Ezt a gondosságot jelentőségénél fogva feltétlenül meg is érdemli a kérdés, hiszen az igazgatóság területén jó 1000–1200 (Csongrádban 350–400) postás dolgozót érint, számottevő módon növelve jövedelmüket.

A műszakpótlék kifizetését rendelkezések szabályozzák, mértékét tarifák határozzák meg, egyrészen valamennyi postai munkahelyre. Ezt tehát a postaszervek és a melletti működő szakszervezeti bizottságok befolyásolni nem tudják, legfeljebb a rendelkezéseket pontosan végrehajtani, illetve erre gondosan ügyelni. (Arról persze ne feledkezzünk el, hogy a rendszer kialakításában a szakszervezet ugyancsak kezdeményező módon vett részt.) Nagy felelősség hárul viszont az alapszervekre, főképpen pedig a bizalmiakra a bérfejlesztés szabad rendelkezési keretének elosztásánál. Igaz, hogy — amint erről már szó esett — a vártánál csak jóval kisebb összeg felett rendelkezhettek, ezzel együtt a felelősségük még egyáltalán nem csökkent. Sőt, még azt is meg merném

kockáztatni, hogy a felosztás összesség nagyságával a felelősség fordított arányban áll.

élnék-e a bizalmiak egyetértési jogukkal.

Mert egy meglehetősen szűkre szabott keretnek kinek-kinek érdeme szerint úgy elosztani, hogy az általában elégedettséget váltson ki, nem egyszerű feladat. Igaz, hogy maga a felosztás nem a bizalmi feladata, de mindaddig nem érvényes, nem hajtható végre, amíg egyetértését adva alá nem írta. Már pedig ha aláírta, egyetemleges felelőssévé vált. Nem mindegy tehát, hogy az, amivel egyetértett, megfelelt-e az általa képviselt dolgozók szándékának, vagy ellenkező esetben meg tudja-e indokolni (esetleg a partner vezetőtől kölcsön vett) álláspontját. Helyzetét meg tudom érteni, hiszen igen gyakran alig jut ideje arra, hogy azt, amihez egyetértését kell adnia, megbeszélje csoportjának tagjaival. Magam is hasonló feladat előtt állok: futó látogatások alkalmával kapott tájékoztatás, nem pedig hosszabb időt át szerzett tapasztalatok alapján vagyok kénytelen erről most beszámolni.

Azt — gondolom — mondanom se kell, hogy az eljárás az előírásoknak, amerre jártam, mindenütt megfelel. A bizalmiak az eléjük tett felosztási tervet hiánytalanul aláírták. De hogy ez az aláírás mit takar, azt már nehéz kihámozni. Lehet, hogy sok helyen olyan jól együttműködnek a partner vezetővel, hogy nem is alakulhat ki ellenvélemény; vagy csak nem sikerült szóba hozni be-szélgetésünkkor a kényesebb eseményeket. Így az általában jó benyomások mellett mindössze egy-két kisebb hibára szeretnék rámutatni.

Csongrád postahivatalban egy bizalmival beszélgetve úgy éreztem, mintha tájékoztatlan lenne jog- és hatásköréről, sőt még saját alapszerveinek felépítését, mozgalmi életét illetően is. Ugyanezt a gondolatot Szentes 1 postahivatalban Kiss István hivatalvezetővel és Tarján Sándor szb-titkárral beszélgetve szinte előre csomagolva, készen kaptam. Szerintük a bizalmiak jogkörének gyakorlása nem éri még el azt a színvonalat, amelyet ők maguk szeretnének, kívánatosnak tartanak, amelyre a vezető támaszkodni tudna.

Érdekes, hogy ilyen tapasztalatokat éppen önálló alap-

Ha ezt alaptételként elfogadjuk, nagyon élesen vetődik fel az a kérdés, hogy kellőképpen

szervet alkotó hivatalokban (szinte zárt üzemekben) szerelem, nem pedig a nagy területen szétszórt tagságot összefogó járási szakszervezeti bizottságoknál. Persze, itt sem helyénvaló az általánosítás. Hódmezővásárhely 1 postahivatalban például az egyik bizalmi szembehelyezkedett a vezető által javasolt bérfejlesztéssel, kifogásolta az egyik dolgozó magatartását, munkatársaihoz való viszonyát. Ezt bizonyára csoportjának, legalábbis a többségnek szándéka szerint tettem, s nem is eredménytelenül. Az ottani pezsgőbb szakszervezeti életre jellemző, hogy más esetben meg az szb-nek kellett meggyőznie a külterületi kezelőket arról, hogy nem helyes dolog az egyenlősdi.

Visszatérve a járási alapszervekre: talán éppen nehezebb helyzetükből adódik, hogy a mozgalmi szervezetet jobban igénybe veszik. Mint Magyarits Róbert, a szegedi jszb-titkára elmondta, a hivatalvezetők és a területi biztosok véleménykülönbségeit a bizalmiak segítségével döntik el.

Megint más módon használják ki a szervezeti tagságból származó adottságokat a távközlési üzemenél. A kereteket lebontva átadják a főközpontoknak, illetve a körzetmesterségeknek, s a vezetőket a brigádvezetőkkel és a bizalmiakkal közösen, egyetértve osztják szét.

Mindezekből egyetlen tanulságot szeretnék levonni, az sem újkéltű gondolat, hiszen mostanában igen-igen gyakran emlegetjük: a tisztviselő- és bizalmioktatásban legfeljebb rövid szünetet lehet tartani, befejezettnek pedig egyáltalán nem lehet tekinteni. Különösen mostanában, a jogok és hatáskörök bővülésének nyomán, az üzemi demokrácia új fórumrendszerének kialakulása közben. S ha egyes esetekben az oktatás sem vezet megfelelő eredményre, a választások alkalmával a tagság kezében van a megoldás kulcsa.

Még egy kérdéssel szeretnék foglalkozni, amely minden nagyobb postahivatalban terítékre került, s megoldása nagymértékben csökkenteni tudná a létszámnehezedségeket, s ez

a hivatalok esti nyitvatartási ideje.

Habár a kérdés feltevése nyitott kapu döntésének látszik, mert hisz folyamatban vannak már azok az intézkedések, amelyek ezt a gondot is nagymértékben csökkentik, nem árt, ha a tapasztalatokat — akár későbbi felhasználás végett — papíron rögzítjük.

A tapasztalatok meglehetősen egyértelműek: feleslegesnek találják a késő estig való nyitvatartást. Még a járási székhelyek nagy hivatalaiban is 19 óráig lebonyolódik a számottevő forgalom, s 20 órára a záskos befizetések is befejeződnek. Ezután főként csak a szórakozásból hazafelé tartó, olykor kissé kapatos embereknek juttat eszükbe valami értékcikk-vásárlást vagy egy vaskosabb tréfát tartalmazó küldeményt a nyitva talált kivilágított postahivatal. Tehát nem valóságos igényeket szolgálnak ki.

Tudomásunk volt arról, hogy a Vezérigazgatóság elrendelte a nagyhivatalok délutáni forgalmának felmérést, s hogy ennek az intézkedésnek éppen az volt a célja, hogy javaslatot készítsen a nyitvatartási idő rövidítésére. A javaslat elkészült, miniszteri értekezlet

tárgyalta, és azzal fogadta el, hogy a nyitvatartási időt 1979. január 1-től rövidíteni kell, mégpedig a következőképpen:

A 18 óráig nyitva tartó hivatalok január 1-től általában 16, a járási székhelyeken és a fontosabb helyiségekben 17 óráig zárnak.

A 18 óra után is nyitva tartó hivatalok legkésőbb 20 óráig tartanak nyitva.

A fővárosban a két nagy pályaudvari hivatal, a 62-es és a 72-es éjjel-nappal nyitva lesz, a többi postahivatal a forgalmától függően 16, 18 vagy 20 óráig tart szolgálatot.

Ezenkívül minden csoportban arányosan rövidül a szombati és vasárnapi nyitvatartás is.

Tehát születőben egy újabb könnyítés. Természetesen minden gondot ez sem old meg, de a műszakpótlékkal együtt segít annyit, hogy legyen kit az ablak mögé beültetni, s ha kis öntevékenységgel mindannyian hozzájárulunk az igények formálásához, és a kézbesíteni valók is csökkennek a hét végére, talán még a kézbesítés is kedvelt foglalkozássá válik. Ebben reménykedve köszö-nök el egy időre Csongrád megvételét. Benda István

Szeptemberben ismét kinyitja kapuját a Postás Művelődési Központ

Könyvtár

Központi könyvtárunk letéti és önálló könyvtárak segítségével látja el feladatát. Elsősorban a dolgozók magas színvonalú könyvtári ellátását kell szem előtt tartanunk. Ennek megvalósítása főleg letéti könyvtáraink feladata.

A Központi Könyvtár irányítása alá tartozó könyvtári hálózatban 8 önálló könyvtár található, ezekben főlegalkalmazottak dolgoznak. Ezenkívül 44 letéti és 9 fiókkönyvtár működik a budapesti postahivatalokban, üzemeiben, munkásszállókban; itt társadalmi munkában lelkes üzemeltetők látják el a könyvtárközfutató teendőket.

Főleg a fizikai dolgozók köréből szervezünk rendszeres könyvtárlátogatásokat. A szocialista brigádokkal való törődés nemes, de olykor nehéz feladatokat ró ránk. A brigádok igényeire építünk, irodalomnépszerűsítő rendezvények, vetélkedők szervezésével segítjük a brigádtagok tanulását, művelődését, olvasási kultúrájuk fejlődését.

A hálózati munkát a központi könyvtár fogja össze. Állománya mintegy 54 000 kötet; minden olvasó megtalálhatja az érdeklődési körének megfelelő műveket. Itt olvasószolgálati teendőket is ellátunk. A kölcsönzés mellett az olvasói részben olvashatnak, búvárkodhatnak a könyvtárhasználatok a mintegy 1500 kötet kézikönyvben és 48-féle folyóiratban.

A Postások Erkel Ferenc Zenekolája

A Postások Erkel Ferenc Zenekolája intézményünk kulturális munkájának szerves részét képezi. A 77 éve működő zenei intézmény működési területe egyre bővül. Jelenleg munkája 26 tanár irányításával 3 nagy szakcsoportban folyik.

Klasszikus szakok: ének, zongora, hegedű, cselló, harmonika, klasszikus gitár, s a zenei előképző, amelyben a gyerekek már 5 éves kortól megkapják a zenei alapismereteket, amelyre a hangszeres oktatást építeni lehet.

Jazzelőkészítő: zongora, szaxofon, klarinét, dob, basszusgitár, bőgő, jazzgitár, s kizsenekari gyakorlat.

Táncdalstúdió: ének, elmélet, hangképzés, kizsenekari gyakorlat. Vezető tanár: Toldy Mária, korrepetitor: Kovács Magda.

Az oktatás szeptembertől júniusig tart. Az iskola munkáját dr. Káldor János zenetörténész irányítja.

A zenekola a postás dolgozóknak vagy gyermekeknek a klasszikus szakokon 20 százalékos tandíjkezdve nyújt. Beiratkozás az 1978/79-es tanévre augusztus 21-től naponta (szombat kivételével) 14 és 18 óra között a zenekola irodájában (Bp. VI., Benczúr u. 27. II. em.).

A gyermekek, fiatalok és nők körében a mozgáskultúrát alakító, fejlesztő formák a legnépszerűbbek. Szerdán, pénteken délután óvodások és kisiskolások birtokolják a II. emeleti tantermet. Itt Pásztor Klára táncpedagógus vezetésével a harmonikus, szép mozgás alapjait sajátítják el a gyerekek.

Társastánc-tanfolyamunkat a tizenévesek látogatják. Szombatonként Guller János táncpedagógus segítségével a társastáncok megtanulása mellett a helyes viselkedést, kulturált megjelenési formákat is elsajátítják a fiatalok.

Kondicionáló torna tanfolyamunk az esti órákban aktív piáhenésre, felfrissülésre nyújt alkalmat a dolgozó nőknek.

Mindennapi életünk egyre több területén válik szükségessé, nyújt segítséget az idegen nyelv ismerete. A Művelődési Központban ebben az évben 60 óras angol, német, olasz nyelvtanfolyamokat indítunk kezdők és haladók, orosz és eszperantó tanfolyamot pedig kezdők részére.

Minden évben egyik legnépszerűbb tanfolyamunk a szabás-varrás. A Benczúr utcai házban levő tanfolyamokon kívül — igény esetén — postaszerveknél is indítunk kihegyezett tanfolyamot.

Valamennyi tanfolyamunkra a postásoknak a beiratkozási díj kedvezményes.

Ismeretterjesztés

Legnagyobb hatósugarú tevékenységi formánk az ismeretterjesztő előadás. Döntő többségüket a budapesti postahivatalok, üzemek szakszervezeti bizottságai, ifjúsági klubokkal, iskolákkal, munkásszállókkal közösen tartjuk. Igénylésük alapján az előadókhoz előadókat, illusztrációkat biztosítunk.

A munkásszálló programján kívül mintegy 300 kihegyezett előadás megtartására érkezett igény. A megrendelő igényeinek a választásnál: sokszínű, gazdag programot állítottak össze. A korábbi évekhez képest szélesedett a választott témakörök skálája. Az idén már nem „hódit” egyedül az útiélmények mufája. Nagy érdeklődés nyilvánul meg az egészségügyi, történelmi, közgazdasági előadássorozatok iránt is. Reméljük, hogy az előadások épp olyan tartalmasak, gazdagok lesznek, mint a választások.

A Művelődési Központ épületében tervezett programok körét ebben az évben gazdagítani szeretnénk ismeretterjesztő előadásokkal. Közvélemény-kutatásunk alapján a művészettörténeti sorozat ígérkezik legnépszerűbbnek.

Az érdeklődők az októberben kezdődő, szabadegyetem szintű sorozat dia-illusztrációs előadásain a művészeti tech-

tásokat kiállításon mutatjuk be.

Nyugdíjasklubunk tagjai keddi napokon tartják összejöveteleiket. Foglalkozásaikon igen jó a hangulat. Diaképek, előadók segítségével képzeletben bejárják egész Európát, megismerik a nevezetes műzeumok kincseit, megtudhatják, hogyan vigyázzanak egészségükre. Az ismeretterjesztő előadásokon kívül irodalmi és zenés műsorokat rendeznek. Arról, hogy minden nyugdíjas otthon érezze magát, Vanyó Károly klubvezető gondoskodik.

Műszaki klubunk tagjai foglalkozásaikon postai intézmények, gyárak, tudományos intézmények munkájával, tevékenységével ismerkednek meg.

A **postás újtók klubja** az újtókat, az újtás iránt érdeklődőket segíti munkájukban. Foglalkozásaikon előadásokat szakmai vitákat, üzemlátogatásokat rendeznek, újtási tanácsadó szolgálatot tartanak.

Műszaki ifjúsági szakkörünkben 12–18 éves fiatalok ismerkednek a mechanikával, elektronikával alap- és haladó fokon. Megismerik a szerszámok, szerszámgepek használatát, s megtanulják becsülni és szeretni a fizikai munkát. Fejleszti a műszaki érzéküket, felbátorítja az érdeklődésüket a műszaki ismeretek iránt.

A szakkörben való tevékenység már sok postás fiatalnak megkönnyítette a pályaválasztást, megalapozta ismereteit a műszaki tudományokhoz.

Baráti körök

A baráti körök sorában hadd említsük legelőször a **Zenebarátok körét**. Hatodik évadukat kezdik ebben az évben. Műsorvezető előadó: dr. Káldor János zenetörténész, aki nagyon népszerű hallgatói körében. Ebben az évadban sorozatuk témájául a XIX. század német romantikus zenéjét választották. Az október 9-én kezdődő minden második hétfői zenei esten Franz Schubert, Robert Schumann, Felix Mendelssohn—Bartholdy és Johannes Brahms művészetével ismerkedhetnek az érdeklődők.

E sorozaton kívül ebben az évben is fellép körünkben a **Fővárosi Művelődési Ház operatársulata**. A négy operast programja a felcsendülés sorrendjében: Mozart: Varázsvivola, Donizetti: Lammermoori Lucia, Verdi: Alarcosbál, Offenbach: Hoffmann meséi.

A 20 előadásból álló sorozatra szeptember 15-től várjuk a jelentkezéseket. A zenekedvelő postások részére egy fontos közlemény: ezek az előadások mindig hétfőn lesznek, de nem a Postás Szimfonikus Zenekar koncertjeinek időpontjában.

A **Műzeumbartók köré** már több mint egy évtizede szerveződik, s alapító tagjainak többsége még ma is hűséges látogatója a programoknak. A csoport havi egy műzeum, illetve tárlatlátogatást szervez, mindig vasárnap délelőtt, s mindig szakértő művészettörténész vezetésével. A baráti körben szívesen látunk minden postás dolgozót, s várjuk családtagjaikat, természetesen nyugdíjas szaktársainkat is.

A **Kertbarátok köré** rendezte 24 olyan előadást évente, amely a legidősebb kertészeti kérdésekre, teendőkre irányítja a figyelmet. Emellett 4 alkalommal kertészetben gyakorlatot és bemutatót szerveznek. A tagok a foglalkozások keretében felkeresnek budapesti kertészeti intézményeket, vállalatokat. Ez évben 4 alkalommal terveznek vidéki tanulmányutakat. A kör keretén belül mód van minden kertészeti vonatkozású kérdés megbeszélésére, konzultációra a szakma meghívott szakértőivel. A kör munkáját dr. Csécsér Péter irányítja.

Tanfolyamaink

Tanfolyamaink rendszerét és formáját az évek óta felmerülő igény alakította ki.

találnak intézményünkben tehetségük és képességeik fejlesztésére a különböző művészeti csoportokban.

A **bábcsoport** munkájában többnyire általános iskolás korú gyermekek vesznek részt. A foglalkozásokon ők tervezik és készítik a műsorokat, a bábkákat, a díszleteket is, s eközben közös játékokra, ének- és versztanulásra is szakítanak időt. A csoportot Komjáthy Anna grafikusművész vezeti.

A **színjátszó csoport** munkáját Zsigovits Csóbor rendező irányítja. Ide azok a fiatalok járnak, akik szeretik a színházat és az irodalmat. Minden műsoruk közös munkán alapul. A darabelemzések mélyebb bepillantást engednek az alkotó és az alkotás belső világába, s a színészmesterség gyakorlása játék is, gazdagító öröm.

Néptáncsoportunk tagjai többnyire a József Attila Kollégium diákjai. A próbákon elsajátítják a magyar tájak gazdag táncanyagát. Vezetőjük Szidiropolusz Archimedesz.

A **Zilahy György Képzőművész Stúdió** intézményünk egyik legrégebben működő és legeredményesebb csoportja. A stúdió belől az ifjúsági korosztály rajzkészségének, látásmódjának fejlesztésén Ferk Ilona festőművész munkálkodik. A képzettettek irányítója Nagy B. István festőművész, s ő fogja össze a népes taglétszámú stúdió munkáját. A festésen, rajzolásban kívül vetített képes előadásokon, kirándulásokon, múzeum- és tárlatlátogatásokon mélyítik el képzőművészeti ismereteiket. Az elkészült alkotásokat kiállításokon mutatják be az intézmény falain belül és kívül is.

Fotószakkörünk vezetője Nemeskéri Csaba, ő segíti elméleti a fotózást kedvelők ismeretanyagát. A korszerűsödő laboratórium sok segítséget ad e szép kedvelt hobbiköröknek.

Az amatőr-filmkészítő köré azok a postásokat gyűjtjük egybe, akik felfelvétellel rendelkeznek. Az ő munkájukhoz nyújt elméleti és gyakorlati segítséget vezetőjük Tarján József.

Klubok

Intézményünk nagy jelentőséget tulajdonít a klubélet minél szélesebb körű kibontakoztatásának. Az érdeklődési köröknek, életkoroknak és igényeknek megfelelően az évek folyamán különböző rétegklubok születtek.

A **Postás Szocialista Brigádok Klubjában** havonta két alkalommal tartunk klubnapot, mindig egy-két postaszerv szakszervezeti bizottságával közösen. A klubnapon a megjelentek szórakoztatásán kívül olyan tartalmú programot is szervezünk, amelyből merítve a megjelent brigádtagok saját közösségük kulturális életében is fel tudják használni a hallottakat és tapasztaltakat.

Klubunk formája nyílt, azt valamennyi budapesti postaszervben működő szocialista brigád vezetője és tagjai látogathatják. A klub szeptembertől májusig működik.

Ifjúsági klubunk hetente háromszor várja a fiatalokat. Változatos, gazdag programjában mindenki megtalálhatja az izlésének megfelelőt. Egy kis ízelítő a tervből: politikai vitaforum, természetismereti kiskönyvtár, ismeretterjesztő kiskönyvtár, archív filmklub, táncszínház, vetélkedők, játékok, kirándulások. A kötetlen foglalkozásokon asztali játékok, televízió, újságok, folyóiratok várják a klub tagjait.

A **tizen aluliak klubjában** vasárnap délelőttönként Andrassy János báb- és grafikusművész irányításával a korszálynak megfelelő játékos formában folyik a munka. A foglalkozások első részében mese-műsort, versösszeállítást, bábdarabot, bábszínház előadását, mesefilm-összeállításokat néznek, hallgatnak a gyerekek. A második rész az ó tevékeny közreműködésükkel folyik: vers, raj, dal- és tánc-tanulás, báb-készítés és sok-sok közös játék. Az elkészült alkotásokat kiállításokon mutatjuk be.

életre hívott Postás Kultúrotthon, amely később Postás Művelődési Ház lett, s ma Postás Műve" léti Központ néven működik. A különböző elnevezések egyben fejlődésünk egy-egy lépcsőfokát fémjelzik.

Intézményünk kezdetétől fogva szélesre tárta kapuját a posta valamennyi dolgozója előtt, s minden igyekezetünk arra irányul, hogy a szocialista kultúra gazdag kincsestárát a postások rendelkezésére bocsássuk. Célunk az, hogy a Postás Művelődési Központ minden postás család igazi otthonává, a budapesti postahivatalok és üzemek kulturális bázisává váljék, ahol az óvodásoktól a kisiskolásokon, fiatalok és felnőtt dolgozókon keresztül a nyugdíjasokig mindenki megtalálja az izlésének, igényeinek megfelelő kulturális értékeket.

Álljon itt ízelítő, hogy mit kínálnak látogatóinknak a jövő kulturális évadban:

Felhívás

„Nyitott szemmel a világban”
fotó- és diapályázat

Beküldhető szerzőnként legfeljebb 10 db fekete-fehér egyedi kép, képsor vagy dia (képméret 18x24 cm.).

A pályázat jellegű.

Beküldési határidő: 1978. november 15.

A pályázatokat a PMK-hoz kell eljuttatni (Bp. VI., Benczúr u. 27), postacím: Budapest. Pf. 601. 1373.

Műsoros estek, rendezvények

Rendezvényeink sorában legsikeresebbnek mondható a **Pódium-sorozat**, amelyet már negyedik éve tartunk dísztermünkben, októbertől május végéig, minden második vasárnap délutánján. A neves színészek és muzsikuskok közreműködésével, az irodalom és zenetörténet egy-egy nagy alakját, korszakát felvillantó műsorok igen népszerűek látogatóink körében.

A **Pódium-sorozat**on kívül — kihasználva a díszterm hangulatát — fiatal, tehetséges zeneművészek közreműködésével **kamarahangversenyeket** rendezünk. Nagyon népszerűek az **író-olvasó találkozók** is.

Ebben az évadban is szeretnénk **kiállításokat** rendezni, amelyeken bemutathatunk a tehetséges postás képzőművészek alkotásait.

Minden rendezvényünk ingyenes, az érdeklődőknek belépőül szolgáló meghívót küldünk.

Módszertani szolgáltatás

Felsőbb szervünk, a Postások Szakszervezete egyik fontos feladatunk jelöltje meg a budapesti postaszervek mellett működő szakszervezeti alapszervek kulturális életének módszertani segítségét. Módszertani tevékenységünk szóbeli, írásbeli, szolgáltató jellegű.

Közművelődési munkatársaink kapcsolatban tartanak az alapszervezeti kulturális tisztviselőkkel és aktivistákkal, s helyszíni látogatások alkalmával — esetleg távbeszélőn — módszertani segítséggel, tanácsadással rendelkezésükre állnak. Intézményünkben naponta — szombat kivételével — **módszertani ügyeletet** tartunk (tel.: 228—001).

Az **időszervi feladatokkal** kapcsolatban (ismeretterjesztési évad indítása, különböző kulturális mozgalmak értékelése, lezárása stb.) munkamegosztásra hívjuk meg az érdekelteket, s ezeket az alkalmakat is felhasználjuk a rendelkezésünkre álló módszertani tapasztalatok átadására.

Evénte négy alkalommal **Postás Népművelő Fóruma** címen magas szintű — előadásból és vitából álló — foglalkozást szervezünk; időszervi és közművelődési szempontból fontos témákat dolgozunk fel. A foglalkozásokat a napirendre tűzött témák legjobb ismerői (tudósok, egyetemi tanárok stb.) vezetik. A fórumokra a budapesti postás népművelőket hívjuk meg, akik a tár-

Művészeti csoportok

Azok a fiatalok és idősebbek, akik valamelyik művészeti ágban tevékenykedni szeretnének, gazdag lehetőséget

Nagy sikerük volt az országos postás kulturális és sportnapoknak

Augusztus 5-én ismét benépesült a Postás Sportegyesület Lumumba utcai sporttelepe. A Postások Szakszervezete mellett működő Budapesti Társadalmi Testnevelési és Tömegsport Bizottság itt rendezte meg a nagy hagyományokkal rendelkező postás kulturális és sportnapot. Ragyogó idő, kiválóan előkészített sportpályák, izgatottan készülő versenyzők — kívülről nézve mindez nagyszerű látványt, belülről pedig jó hangulatot, remek légkört jelentett. A postás tömegsport e három évenként megrendezett nagy ünnepe — ahogy azt már az első nap reggelén sejteni lehetett —, minden eddiginél nagyobb élményt kínált a versenyzőknek és a vendégeknek, nézőknek egyaránt.

Tizenegy csapatba tömörült ezer versenyző — a területi versenyeken szereplő

eredményeként országosan mintegy 12 ezer postás dolgozó élvezte a sportolás örömeit. Ezenkívül megköszönte fáradozásukat mindazoknak, akik közreműködtek az idej területi és országos sportnapok megrendezésében. A rendezők a kétnapos találkozót igyekeztek úgy előkészíteni, hogy a mintegy ezer megjelent versenyző jól érezze magát, vidám hangulatban és sportos légkörben vetélkedhessen. Ahhoz azonban, hogy rendezvényünk zökkenőmentesen, és a programnak megfelelően bonyolódjon le, kérte a résztvevőket, hogy a versenyeken becsületesen és példamutató sportemberként vegyenek részt.

Befejezésül minden sporttársnak munkájához jó erőt, egészséget, a versenyeken sikeres szereplést, jó eredményeket, a versenyeken kívül

Új színlítt a családi vetélkedő. A szülőik fejüket törlik, a gyerekek babot „halásznak” kötéldűvel

mintegy 12 ezer sportoló válogatottja — állt fel a labdarúgópályán, hogy a Himnusz elhangzása után meghallgassa KISS ERNŐT, a Postások Szakszervezete titkárákat ünnepi megnyitóját. Beszédének első részében utalt arra, hogy a komoly hagyományokkal rendelkező találkozó megszervezéséhez szakszervezetünk elnöksége irányelvet adott ki, meghatározva benne az alsóbb szintű sportesemények rendszerét és módját. Örömmel állapítható meg, hogy a pontos előkészítés és szervező munka eredményeként ebben az évben tovább nőtt az érdeklődés a postás dolgozók körében a testnevelés és a sport iránt.

Már a korábban megrendezett középsztintű találkozókat is magas színvonalon és gazdag programokkal színesítve szervezték meg a szakszervezeti tanácsok, illetve sportbizottságok. A versenyek a sport értékén felül kulturális tevékenységet is jelentettek. Lehetőséget biztosítottak ugyanis a találkozó színhelyének és környékének megismerésére, a helytörténeti és természeti érdekességek megtekintésére egyaránt. Így válik tulajdonképpen a testnevelés és sport a kulturálódás, a nevelés eszközzé is.

A jelenlevők közül nagyon sokan már régóta részt vesznek a postás tömegsportversenyeken, országos vetélkedőkön, örömet szerezve územüknek, dolgozóitársaiknak. A titkár megemlékezett azokról a sporttársakról is, akik az alsóbb szintű versenyeken lelkesedésükkel és küzdeni akarásukkal hozzájárultak az országos találkozó sikeres lebonyolításához, és bár nem jutottak el a döntőig, példát mutattak a sportlól ma még távol maradó munkatársaiknak, hogy érdemes bekapcsolódni e sok élményt nyújtó mozgásmobba.

Ezután KISS ERNŐ titkár köszönetet mondott azoknak a sportszervező társadalmi aktivistáknak, sportvezetőknek, akik mint a Budapesti Társadalmi, Testnevelési és Tömegsport Bizottság tagjai immár 20 éve szervezik a postás dolgozók testnevelését és sportját. Komoly szakismeretekkel alkották ki a tömegsportrendszer, amelynek

pedig kellemes szórakozást kívánt, s ezzel a kétnapos vetélkedőt megnyitotta.

A megnyitó után a sportinduló pattogó ütemekre vonultak el a versenyzők, és máris elkezdődött a nagy vetélkedés. Az atlétikai pályán egyszerre indították a magasugrás, a súlylökés, valamint a futószámok elődöntőit. A rendezők igazán kilettek magukért: olajozottak, zökkenőmentesen zajlottak az események. Benépesült a PSE valamennyi kézilabdapályája is, itt bonyolították le a kispályás labdarúgó-mérkőzéseket. A röplabdások egyszerre két pályán harcoltak a végső győzelemért, az asztaliteniszeknek tíz asztal állt rendelkezésükre. Látnivaló tehát bőven akadt, mindenki kedve szerint válogathatott a látványosságokban. A szép számban összesereglett közönség között mindig ott voltak az éppen nem versenyző csapatok, hogy harsány buzditással győzelemre serkentsék csapatukat.

Legnagyobb közönség — ennél mi sem természetesebb — a labdarúgópályák körül gyűlt össze, de sokan voltak kíváncsiak a futókra, az ugrokra is. A tekecsarnokból kiszűrődő harsány buzditások szintén arra engedtek következtetni, hogy itt is késhegyig menő, szoros küzdelem folyik. Bár pontos statisztika nem áll rendelkezésünkre, feltűnő volt a legutóbbi országos döntőhöz mérten a nők arányának növekedése. Ezt támasztotta alá néhány csapat sportvezetőjének nyilatkozata is, miszerint területükön egyre több lány, fiatalasszony kapcsolódik be a sportversenyekbe. Egyre többen ismerik fel a „gyengébb” nem képviselői közül is a rendszeres sportolás hasznos voltát.

Amint KISS ERNŐ titkár megnyitó beszédében említette, a Postás Kulturális és Sportnapot, illetve a döntő megelőző versenyrendszert az „Edzett Ifjúságért” elnevezésű mozgalom jegyében szervezték meg, bonyolították le. Ez az elnevezés persze nem zárja ki azt, hogy ne valamennyi korosztály vegyen részt a vetélkedéseken. Az országos döntőn is indultak olyanok, akik régen

nem tartoznak az ifjúság sorába, de — éppen fiataloságukat, frissességüket, egészségüket megőrizendő — nemcsak részt vettek a versenyeken, hanem szívós edzésekkel azt is elérték, hogy a legjobbak között szerepeljenek az országos döntőn. Dicséret illeti őket éppen úgy, mint azokat a szervezőket, akik a postás sportnapok történetében újszerű és tegyük hozzá rögtön: hasznos ötlettel álltak elő. A családi vetélkedőkről van szó. Az előzetes nevezés alapján induló postás családok — apa, anya és kisgyerek — versengésének óriási sikere volt. Ez a verseny is kétnapos volt, szombaton bonyolították le az atlétikai számokat és az ügyességi versenyt. Az apukák súlylökésben, az anyukák távolugrásban, a gyerekek pedig célszámban mértek össze erejüket. Ezt követte a családok közös 100 m-es síkfutása. Itt az utolsó befutó eredményét mérték. A teljesítményeket az elért helyezések szerint pontozták, a családok ezt a pontszámot vitték át a vasárnapi szellemi vetélkedőre és a kettő összesítése alapján állapították meg a végeredményt. Hogyan sikerült ez a verseny? Erről kérdeztem meg a Pintér család „csapatkapitányát”, PINTÉR LAJOST, a HTI dolgozóját.

— Nagyon érdekes volt, fiunknak, Endrének pedig nagy élményt nyújtott — mondja az apuka. Nekem különösen a vetélkedő sport része tetszett, talán azért, mert ott mérhető eredmények szerint alakult ki a sorrend. Bár

Korhatár nélkül. Stefanik Pál még mindig sok fiatal megelőz távugrásban

a szellemi vetélkedőben is voltak érdekes feladatok, véleményem szerint — és mások is ezt mondták nekem — egyes feladatokat csak szubjektív módon lehetett elbírálni. Mindettől függetlenül az ötletet nagyon jónak tartom. Jól szórakoztunk mi is és a közönség is, a gyerekekről nem is beszélve.

A postás kulturális és sporttalálkozó második napján — vasárnap — minden sportágban folytatódott a versenyek, ezen a napon bonyolították le a döntők többségét. Az első napon kiesett versenyzők elfoglalták helyüket a pályák mentén, nagy hanggal buzditották, a végső küzdelemben résztvevő csapatárait. Ha a szurkolásban is felállítottak volna valamiféle sorrendet, akkor minden bizonnyal a Soproni Postaigazgatóság végzett volna az első helyen. Nem volt olyan hangzavar, amelyen ne hallatszott volna át a „Sopron, Sopron”.

A döntők még javában tartottak, de a közönség már elkezdte az esélyek latolgatását. Általános volt a vélemény a sportvezetők, a megjelent szakemberek körében: a vidéki csapatok előretörték, oda a TIG korábbi egyedurialma. Ez — mint többhelyütt hallottam — nem a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság csapatának gyengülését, hanem a vidékiek előretörését jelenti. Nem volt véletlen például az sem, hogy a legnagyobb létszámú csapattal — kilencvenhét versenyzővel — a Szegedi Posta-

igazgatóság képviseltette magát. A Békés, Bács-Kiskun és Csongrád megyét magába foglaló igazgatóság szakszervezeti tanácsának kulturális és sportfelelőse KOVÁCS KATALIN. Arról faggattam, hogy milyen módszereket alkalmaznak a postás tömegsport fellendítésére, minek köszönhető ez a látványos előretörés.

— A három megyéről korántsem mondható el, hogy bővelkedik sportlétesítményekben — mondja Kovács Katalin. — Ez vonatkozik a területükön levő postaszervekre is. Van viszont egy nagyon lelkes sportaktívahálózatunk. Az emberek többsége szívesen sportolna, csak nem tudja, hogy hogyan kezdjen hozzá, nem ismeri lehetőségeit. Ezért valom én, hogy — legyünk bár szűkösen létesítményekben — néhány nagyszerű szervezőkészséggel rendelkező sportbarát sok mindent tehet azért, hogy legalább kiaknázzuk a körülmények adta lehetőségeket. Nem volt módunk a megyeszékhelyeken területi döntőt rendezni. Elementünk Tiszakécskére. Igaz, hogy ez „csak” nagyközség, de eszményi körülményeket találtunk itt. A tömeges testedzés fontosságát nálunk egyre többen ismerik fel azok közül, akik tehetnek is érte valamit. Gazdasági vezetőink egy részének jó irányban változott meg a szemlélete, egyre többen jönnek rá, hogy mennyire hasznos — még gazdasági szempontból is — a sport, a testedzés.

A sportpályák környékén vasárnap délelőtt egyre fokozódott az izgalom. Ez érthető is, hiszen döntőket, helyosztó mérkőzéseket játszottak a labdasportokban, az asztaliteniszek, az atléták legjobbjai a végső győzelemért küzdöttek. Itt is, ott is latolgatták a csapatversenyben való szereplés esélyeit, „futárokat” hozták, vitték az értesüléseket a „hozzátartozók”-nak. Közben a „kivülálló” is találtak maguknak szórakozást. Az egyik kézilabdapályán meghívott vendégcsapatok részvételével kézilabda-bemutatót tartottak, a PSE központi épületének közelében kíváncsikodók — főleg gyerekek — vették körül az MHSZ Postás Repülőklub kiállított vitorlázó repülőgépét. A kisgyerekek sem unatkoztak. A központi

100 méteres síkfutás: 1. Horváth Zoltán (Sopron) 12,2 mp, 2. Kelemen György (TÁVIG) 12,2 mp, 3. Forgács Dániel (Bp. Ig.) 12,3 mp.

400 méteres síkfutás: 1. Molnár János (TÁVIG) 55,0 mp, 2. Dénes László (BKPSZ) 55,6 mp, 3. Cserpák Antal (BKPSZ) 55,8 mp.

1500 méteres síkfutás: 1. Tábori Zoltán (Bp. Ig.) 44,0 mp, 2. Havasi Attila (Bp. Ig.) 44,3 mp, 3. Pfeifer István (Sopron) 44,8 mp.

3000 méteres gyaloglás: 1. Andrásfay Endre (TÁVIG) 13,49,4 mp, 2. Grémén Miklós (TÁVIG) 15,56,0 mp, 3. Farkas János (Pécs) 17,04,8 mp. (Csapatversenyben 1. Pécs, 2. TÁVIG, 3. BKPSZ.)

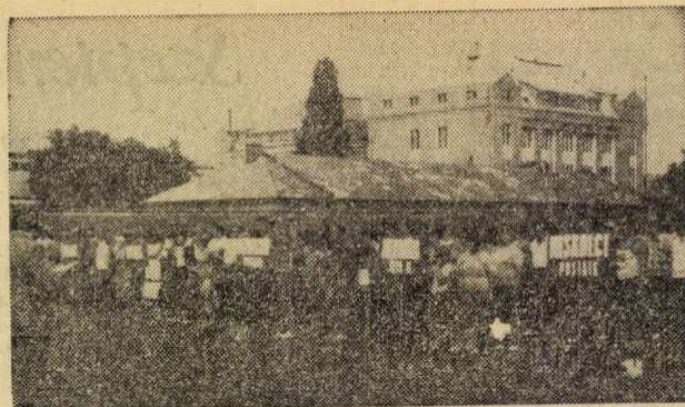
Magasugrás: 1. Földes Tibor (HTI) 175 cm, 2. Csomor József (TÁVIG) 175 cm, 3. Pásztor Attila (BUVIG) 170 cm.

Vidéki győzelem női távolugrásban

épület csarnokában meghívott művészek gyermekműsorral szórakoztatták a csöppsegyeket. Sikerük egyértelmű volt.

Délutánra befutott minden eredmény, három órára elkészült a verseny értékelése is. Az ünnepélyes eredményhirdetésre tizenegy csapat — a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, a Budapesti Postaigazgatóság, a Miskolci Postaigazgatóság, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság, a Pécsi Postaigazgatóság, a Budapesti Központi Postaszervek, a Soproni Postaigazgatóság, a Debreceni Postaigazgatóság, a Szegedi Postaigazgatóság, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság — sorakozott fel.

Felsorakoztak a csapatok. KISS ERNŐ titkár üdvözli a versenyek résztvevőit

A tiszteletdíjakat KISS ERNŐ titkár adta át. Az országos postás kulturális és sportnap 1978. évi eredményei a következők voltak:

ATLÉTIKA (nők)

100 méteres síkfutás: 1. Sipka Katalin (TIG) 13,2 mp (csúcsbeállítás), 2. Jakabos Ágnes (Pécs) 13,3 mp, 3. Horváth Hajnal (Bp. Ig.) 13,4 mp.

400 méteres síkfutás: 1. Sztancsik Teréz (Bp. Ig.) 61,8 mp. (új csúcs), 2. Kollár Zita (Pécs) 62,0 mp, 3. Molnár Attiláné (Sopron) 66,1 mp.

Magasugrás: 1. Tari Márta (BKPSZ) 140 cm, 2. Kollár Zita (Pécs) 135 cm, 3. Liskai Margit (Pécs) 135 cm.

Távolugrás: 1. Jakabos Ágnes (Pécs) 479 cm, 2. Sztancsik Teréz (Bp. Ig.) 448 cm, 3. Somogyi Margit (Bp. Ig.) 438 cm.

Súlylökés: 1. Nánási Mária (Debrecen) 12,31 m, 2. Bak Judit (Sopron) 11,70 m, 3. Takács Gáborné (TÁVIG) 11,52 m.

4x100 méteres váltófutás: 1. Budapesti Postaigazgatóság (Sajben—Horváth—Somogyi—Sztancsik) 56,3 mp, 2. Pécs (Liskai—Kollár—Gergely—Jakabos) 56,9 mp, 3. TÁVIG (Sipka—Czagány—Kollár—Gámczi) 58,9 mp.

ATLÉTIKA (férfiak)

100 méteres síkfutás: 1. Horváth Zoltán (Sopron) 12,2 mp, 2. Kelemen György (TÁVIG) 12,2 mp, 3. Forgács Dániel (Bp. Ig.) 12,3 mp.

400 méteres síkfutás: 1. Molnár János (TÁVIG) 55,0 mp, 2. Dénes László (BKPSZ) 55,6 mp, 3. Cserpák Antal (BKPSZ) 55,8 mp.

1500 méteres síkfutás: 1. Tábori Zoltán (Bp. Ig.) 44,0 mp, 2. Havasi Attila (Bp. Ig.) 44,3 mp, 3. Pfeifer István (Sopron) 44,8 mp.

3000 méteres gyaloglás: 1. Andrásfay Endre (TÁVIG) 13,49,4 mp, 2. Grémén Miklós (TÁVIG) 15,56,0 mp, 3. Farkas János (Pécs) 17,04,8 mp. (Csapatversenyben 1. Pécs, 2. TÁVIG, 3. BKPSZ.)

Magasugrás: 1. Földes Tibor (HTI) 175 cm, 2. Csomor József (TÁVIG) 175 cm, 3. Pásztor Attila (BUVIG) 170 cm.

Vidéki győzelem női távolugrásban

Távolugrás: 1. Szili Csaba (RTV) 620 cm, 2. Fülöp György (Debrecen) 586 cm, 3. Kelemen György (TÁVIG) 570 cm.

Súlylökés: 1. Máté Imre (Szeged) 12,68 m, 2. Fejős István (TÁVIG) 12,47 m, 3. Osvárt Ferenc (HTI) 11,33 m.

4x200 méteres váltó: 1. TÁVIG (Kelemen—Molnár—

Csuha—Andrásfay) 1,41,1 mp, 2. Sopron (Horváth—Bujtás—Cseh—Horváth) 1,43,2 mp, 3. Pécs (Vavika—Kótai—Szalai—Füzesi) 1,43,8 mp.

ASZTALITENISZ
Nők: 1. Szuchányi Tiborné (BKPSZ), 2. Liskai Antal (BKPSZ), 3. Szörényi Zsuzsa (Pécs).

Férfiak: 1. Temes Péter (BKPSZ), 2. Liskai Antal (Bp. Ig.), 3. Nagy István (BKPSZ).

LABDARÚGÁS
Nők: 1. Budapest vidéki Postaigazgatóság, 2. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 3. Budapesti Postaigazgatóság.

Férfiak: 1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság, 2. Budapesti Postaigazgatóság, 3. Budapesti Központi Postaszervek.

RÖPLABDA
Nők: 1. Budapesti Központi Postaszervek, 2. Miskolci Postaigazgatóság, 3. Budapesti Postaigazgatóság.

SAKK
Nők, egyéni: 1. Ratalics Éva (TIG), 2. KISS Katalin (Debrecen), 3. Varga Józsefné (Szeged).

Férfiak, egyéni: 1. Molnár Ágoston (Pécs), 2. Génesi Miklós (TIG), 3. Csutorás József (Bp. Ig.).

Nők, csapat: 1. Szeged (Simonné—Vargáné—Berényiné), 2. TIG (Ratalics—Keresztényi—Klicsné), 3. Miskolc (Hidég—Kiss—Dezsdő).

Férfiak, csapat: 1. Budapesti Postaigazgatóság (Csutorás—Stern—Horváth), 2. Sopron (Házi—Szalai—Berki), 3. BUVIG (Koltányi—Szabolcsi—Tóth).

TEKE
Nők, egyéni: 1. Zsebe Magdolna (TIG), 2. Ciczinger Gusztávné (HTI), 3. Varga Tiborné (Pécs).

Férfiak, egyéni: 1. Rácz Lajos (Szeged), 2. Gyöngyi József (Pécs), 3. Tari János (Sopron).

Nők, csapat: 1. TIG (Zsebe—Kelemené), 2. HTI (Ciczinger—Petneházy), 3. Pécs (Vargáné—Keresztúri).

Férfiak, csapat: 1. Sopron (Lukács—Tari—Szabó), 2. TIG (Pillér—Szabó—Elekes), 3. Szeged (Kecskés—Rácz—Rácz).

AZ ÖSSZESÍTETT PONTVERSENY VÉGEREDMÉNYE:

1. Budapesti Távbeszélő Igazgatóság 434, 2. Budapesti Postaigazgatóság 356,5, 3. Pécsi Postaigazgatóság 303, 4. Központi Postaszervek 272, 5. Soproni Postaigazgatóság 252, 6. Debreceni Postaigazgatóság 193, 7. Szegedi Postaigazgatóság 180, 8. Helyközi Távbeszélő Igazgatóság 175, 9. Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság 135, 10. Budapesti vidéki Postaigazgatóság 119,5, 11. Miskolci Postaigazgatóság 105 ponttal.

Az ünnepélyes eredményhirdetéssel befejeződtek a sportversenyek. A program azonban még nem ért véget. Szombaton este vidám műsor szórakoztatta a résztvevőket, vasárnap öt órakor a Postás Szimfonikus Zenekar, valamint neves operabécses közreműködésével hangversenyt hallhattak, majd este hét órátkor fiatalok és kevésbé azok diszkózenére rophatták a táncot, egészen este tíz óráig.

Tóth Pál György